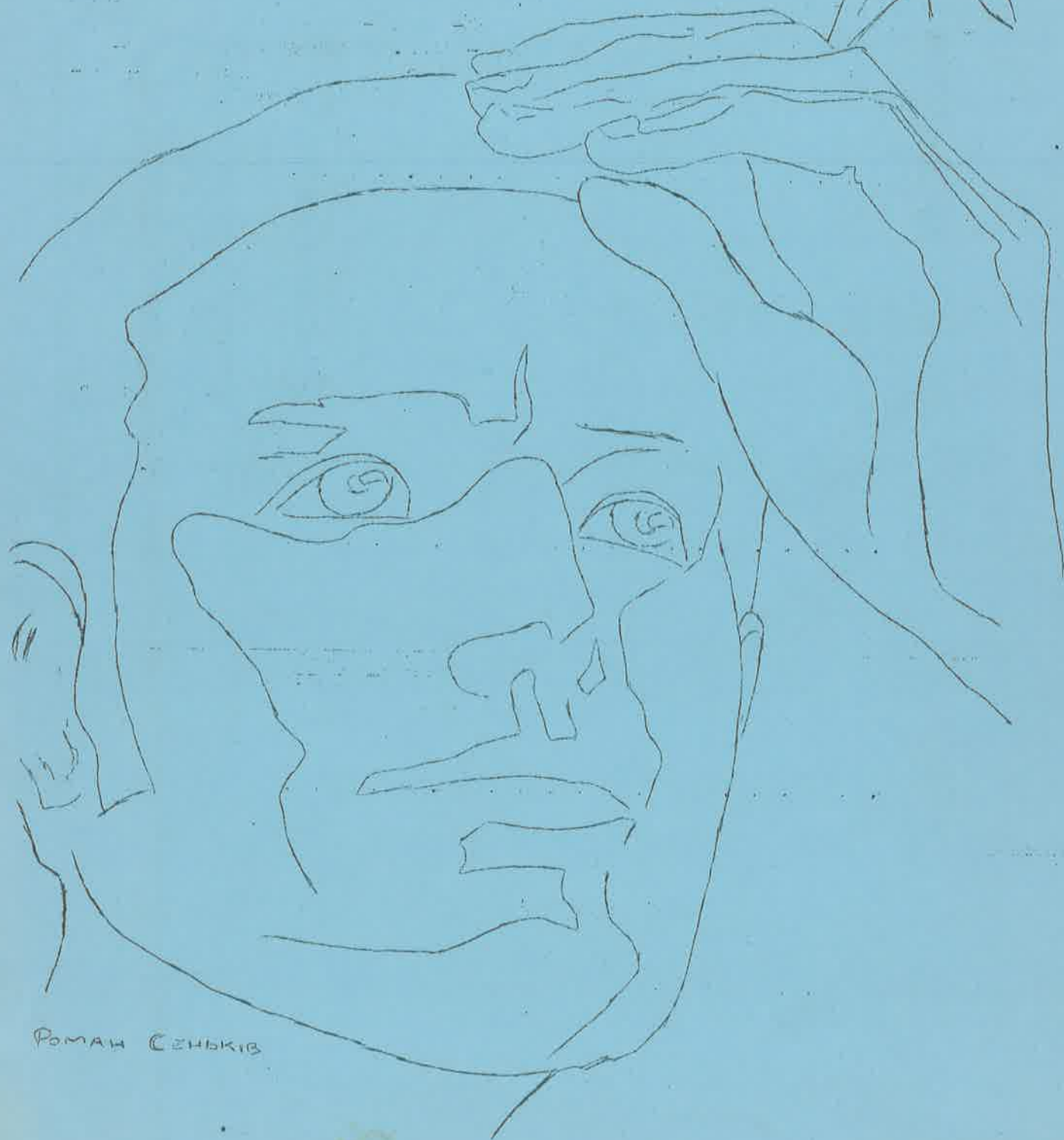

ЗОЗУЛЬКА

Роман Сеньків

15-го листопада, 1969 рік

газетка, число 4 /17/, '69р.

ЗМІСТ

Мрії Стятої Голови - Зозулька; Жива Співучасть у Церкві - Наталка Пилип'юк; Пластова Метода Праці серед Новачок - Тая Оницук; Чого Я Хочу? - М.Б.; Про "Підсумки і Висновки" - Олег Романишин і Наталка Бойтович; Нині - Ірина Балук; Заплати; Моя Відповідь - Борис Будний; Чому Москалі не люблять Німців - Ерика і Роман Сеньків; Праця для студента; Дошкілля в Канаді - Христа Голмен; 10-ий Конгрес СУСК-у; 10-ий Конгрес у Ванкувері; Зозулька на долоні - Б.Б.; В Монреалю - О.Б.; Засмутився день - Богданка Цмоць; Тіні Невабутих Осередків - Борис Будний; Союз УФА - Борис Ямінський; Котлярівський - Зоряна Гриценко; До Дискусії.

.....

Статті, вірші, описи, сатири, погляди, підписані прізвищем чи псевдонімом або ініціалами зозульок, висловлюють їх власні погляди, які не завжди мусять покриватися з поглядами інших зозульок, чи навіть членів редакції. Редакція поміщує всі надіслані матеріали; критерій лиш один - якість надісланих матеріалів!

Ця газетка є призначена обмінні думок та поглядів на різноманітні теми творчої української молоді. Передрук окремих статей всім дозволяється тільки за виразним поданням джерела. "Зозулька" вітає передрукування її статей іншими часописами, але просить дотичні редакції пересилати "Зозульці" два - три примірники номеру де ці статті були поміщені.

.....

співробітники

редакція

Олег Романишин   Модест Цмоць
Роман Сеньків   Борис Будний
Зоряна Гриценко   Мирося Бродович

артистичне оформлення в цім числі

Роман Сеньків
Богданка Цмоць
Мирося Бродович

.....

ПЕРЕДПЛАТИ: Прошу висилати "передплату" /\$2.00 річно/ та "пресовий фонд" чеком виставленим на (cheques payable to): ZOZULKA MAGAZINE

Адреса "Зозульки"

ZOZULKA MAGAZINE
P.O. BOX 4246, Station "E",
Ottawa 1, Ontario, Canada.

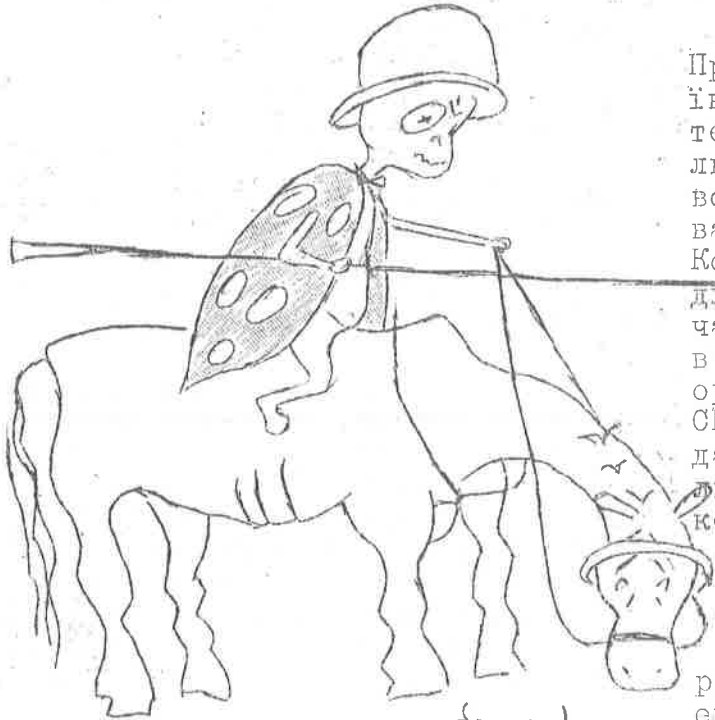
Просимо наших достойних "післяплатників", висилаючи передплату на 1970 рік, рівнож вирізняти свої залежності за попередні роки!

МАТЕРІЯЛИ ДО ГАЗЕТКИ просимо висилати на вищезгадану адресу.

Прошу повідомляти адміністрацію "Зозульки" про зміну адреси!

Мрії Стягої Голови

Зозулька

Богданка

Продовж останніх кількох років в українській спільноті на Заході скорим темпом розгортається моментум національного солідаризму і консолідації всіх відтинків українського організованого життя. Скликання Світового Конгресу Вільних Українців в листопаді, 1967 році, без сумніву, була початком та одна з найважливіших подій в цій течії. Завершення українського організованого життя Секретаріатом СКВУ, масово вітала українська громада, особливо студентство. Але національна консолідація не пройшла так легко. Як перед, так підчас та опісля Конгресу, виринали різні суперечності та труднощі. Тепер, після дворічної каденції Президії Секретаріату СКВУ, під вмілим провідництвом генерального секретаря Миколи Плав'юка та ексекютивного директора Михайла Сосно-

ського, помимо дальших поважних труднощів, здійснюється ряд успішних проєктів з крадою ефектовністю. Навіть бувші циніки-критики самої концепції СКВУ нині вже замовкли. Кожний тільки радіє успіхами!

Рівнож моментум національного солідаризму і консолідації не оминув нашого церковного сектора. Після довгої компанії, відбувся Синод Українських Католицьких Єпископів в Римі, ц.р. Помимо поважних зовнішніх і внутрішніх перешкод, миряни під проводом більшості духовенства, переконані, що Церква вже на порозі створення УК Патріархату. Рівнож, з радістю прийняв український загаль на Заході вістки про відбуття Надзвичайного Собору Української Автокефальної Православної Церкви, в Мюнхені, ц.р., та Собору Єпископів Української Православної Церкви в США, в Бавнд Брук, ц.р. В короткому часі прийде до повного об'єднання українських православних митрополій - УПЦ в США, УГПЦ в Канаді, і УАПЦ на Еміграції, в одну соборну УП Церкву під одним Патріархатом.

По країнах українського поселення, хоч цей моментум консолідації ще не завершений, поодинокі крайові центральні вже зробили певні поступи. Активна масова участь українського студентства вплинула на рішення 9-го Конгресу КУК-у та 10-го Конгресу УККА. Нема причин, чому б підчас наступних Конгресів при новім проводі, з свіжим відмолодженням ентузіазмом, не привело б до тіснішої координації. Щоб тільки молоді українці не зражувалися повільним темпом консолідації в теперішніх Центрах. В кількох відділах КУК-у та УККА, де вдалося молодшим силам прийти до проводу, відчувається той дух спільного ентузіазму. Де заленилися "перманентні" кліки при проводах відділів переважно продовжується загальна стагнація. Натомість, на ширших відтинках - справа об'єднання українського шкільництва, ближча співпраця між молодечими організаціями, справа толерантних співвідносин між органами української преси, та ряд інших, поступення зростаюча співпраця оправдує оптимізм на будучність.

На привеликий жаль, до цього моментум солідарности із прикметами нового, відмолодженого духу ентузіазму, почутям модернізації та віри в оптимістичну будучність, покищо неможна зачислити ані УНРади, ані ОУВФронту. Бо суперечності та зміни в редакції "Шляху Перемоги", та усунення д-р Фіголя з посту головства ВОргану УНР, являються великим кроком взад. Ці справи рівнож мають гамувальний ефект на попередні успіхи в співпраці! Але який відгук поодиноких українських суспільно-політичних організацій

(2)

має заклик до солідарности та ближчої співпраці? Які зусилля до єдности в поодиноких таборах - монархістів-гетьманців, націоналістів, демократів-лібералів, соціалістів, чи навіть в українських націонал-комуністів? Який вплив мав часто повторений заклик українського студентства /нпр: резолюція Конгресу ЦеСУС-у: є бажаним, щоб багато малих організацій зникли і щоб кількість наших організацій зменшилося/ на різні організації? Це не тільки заклик до загальної співпраці, а свідома апеляція до консолідації внутрі організацій в поодиноких таборах!

Цього року, коли поодинокі фракції ОУН, - ОУН_Б/бандерівці/, ОУН_М/мельниківці/, та ОУН_З/двійкарі/ влановують 40-ліття оформлення ОУН, повинна пройти нещадна переоцінка вартостей, позицій, та політики. Нажаль, не тільки нема аналізи, але навіть нема об'єктивної дискусії. А діалогу, щоб продискутувати взаємні інтереси, спільні дії, чи проекти - про це навіть нема згадки. Чи є якась спроба встановити бодай мінімальні дороги співпраці? Ті, що так скоро кинулися б з кулаками під браму Ватикану, чи ті, що завзято виписують листи до Владики Іоана, чи вони бодай на хвилинку застановилися над своїми особистими гріхами в націоналістичному суспільно-політичному житті? Хоч вже тридцять років минає від часу роздорів ОУН, та ще нема "собору" в справі української націоналістичної солідарности та єдности. Який надзвичайно негативний вплив та ослаблюючий наслідок мали ці роздори ОУН на загальне українське населення в Україні, та опісля на біженців в таборах; який максимум мають ці суперечності ще 30 років пізніше! Враховуючи три мільйони українців на Заході, навіть об'єднаний ОУН, із симпатиками, включав би лиш меншість українського загалу, всежтаки становив би поважну силу - конечну силу.

Теперішня ослаблена, завмираюча активність ТУСМ-у та Зарева предрикає будучу долю націоналістичних організацій розфрагментованого ОУН. Коли теперішні Проводи ОУН відійдуть по природних причинах із політичної сцени, то вже не буде чого рятувати! Чи справді сучасний моментум національного солідаризму і консолідації промине націоналістичний табір? Чи справді з'єднання ОУН залишиться між мріями стятої голови?

СУЖ АМЕРИКИ ПРОГОЛОСИВ КОНКУРС НА СТАТТІ

Голова Управи Спільки Українських Журналістів Америки проголосив конкурс на найкращі статті, друковані в українській пресі ЗСА в 1969 році. Конкурс бере до уваги такі три категорії статей:

1/найкращу статтю на українські теми; 2/найкращу статтю на міжнародні теми; 3/найкращий репортаж на будь-яку тему, що були, або будуть надруковані в українських періодичних виданнях у ЗСА у 1969 році.

Конкурсні матеріали можуть надсилати самі автори, Редакції або брати їх на розгляд саме Конкурсне Жюрі. Подробниці Конкурсу, склад Конкурсного Жюрі і висоти нагород будуть проголошені в українських часописах пізніше. Конкурсні матеріали можна надсилати вже тепер на адресу пресового референта Головної Управи СУЖА: д-р Ярослав Шав'як,

Dr. Yaroslav Shavyak
2217 E. Lombard Street,
Baltimore, Md., 21321,
U.S.A.

КОНКУРС НА ІКОНУ КНЯГИНИ ОЛЬГИ проголошує Союз Українок Америки у році великих роковин 1000-ліття смерті цієї української святої. Запрошуємо до участі в Конкурсі всіх українських мисткинь, що хочуть звеличати княгиню Ольгу, володарку української землі.

Умови Конкурсу: По розгляненні надісланих праць Мистецьке Жюрі признає за найкращі ікони:

- 1/ нагороду - 250 дол.;
- 2/ нагороду - 150 дол.;
- 3/ нагороду - 100 дол.

Реченець Конкурсу: 15-го грудня, 1969р. Ікона залишається власністю мисткині, а СУА залишає за собою право репродукції нагороджених картин.

Мистці покривають кошти транспорту й асекурації на Конкурс, зворот на рахунок СУА. При пересилці з заграниці прохаємо порозумітися з Комітетом Конкурсу. Праці прохаємо надсилати, подаючи прізвисьце авторки в заліпленій коверті.

Адреса: UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S
LEAGUE OF AMERICA, INC.
4936 N. 13th Street,
Philadelphia, Pa., 19141, U.S.A.

ЖИВА СПІВУЧАСТЬ У ЦЕРКВІ

Наталка Пилип'юк
/Нортвестерн Університет/

Коли читаємо в газетах про подібні передсінодальні наради в Канаді та коли подивимося на кількість зібраних парафіян на сьогоднішній нараді, то перед нами виразніше виступає постать Церкви, якої визначення дуже правильно подає догма про "Христове Містичне Тіло".

Устрій такої інституції був би неважним, коли б у нього не включався найважливіший елемент, що становить це тіло. Цим елементом є мирянин. Не говорю "миряни" - в множині - з огляду на те, що назва такої загальної групи не окреслює свідому, духово й розумово, участь кожного з нас у Церкві.

Така особиста участь мирянина в релігійному житті дозволяє церковній установі вийти з мурів храму, вирватися з архаїчного думання, що релігія - це щось відокремлене від нашого життя, від потреб людських одиниць.

Тому, коли хтось закидає, що домагання мирян брати участь у співвирішуванні зберігати або змінювати форми та методи у церковних практиках перешкоджають нашому духовному розвитку та існуванню, помиляється. Бо, власне ж, ця активна співучасть кожного з нас є виявом діючої Церкви та правдивого поняття релігії як частини життя, а навіть добре оформленого життя, яке давно покинуло свої примітивні способи.

Насвітливши таке поняття про Церкву, приступаю до насвітлення деяких думок нашої молоді. Відомо, що молодь вимагає, щоб життя, кероване законами еволюції, поступало з духом часу. Тому, відчувачи пориви ровесників, могу щиро признатися до обурення, яке постає в нас, коли нас "традиціоналістів", уважають "обструкціонерами" в церковному житті. Бо відчуваємо, що намагання мирян включитися в вирішування церковних справ є в певній формі не назаднями, але поступовими. Хоч від заснування християнства правдива Церква вимагала такого включення, чомусь

з часом ця ідея приникла, а навіть залмерла. І ми, впарі з духом, що зродився в нашій громаді, є тими, які бажають відновити поняття Христового Тіла. Це бажання є однозгідне з постановами 2 Вселенського Собору, з духом часу, і воно бореться проти стагнації церковного життя.

Тому признаємо, що питання конституційного оформлення Української Католицької Церкви є найважливіше у нашій дійсності. Бо помісність нашої Церкви разом з патріархальним устроєм не тільки об'єднуватиме українських мирян цілого світу, але також забезпечить наш дальший розвиток.

Та питаємо, як запобігти тій стагнації, якої ми всі так боїмося. Єдина розв'язка лежить у правильному вихованні нашої молоді, яка незабаром має перебрати на себе обов'язки відповідальних громадян, свідомих українських католиків. Наука XX століття вимагає, щоб науковець розумів більше, ніж лише одну ділянку. Українська молода людина не може залишитися позаду. Вона має розуміти рушійну силу, що сформувала нашу культуру. Відчувати красу цієї культури не вистачає. Треба ще зрозуміти психічну особливність того народу, який її створив. І тому, що священники є духовними провідниками мирян, вони тим більше повинні дістати таке виховання, яке могло б дорівнювати, навіть перевищувати, рівень виховання їхнього мирянства. Священик найкраще повинен бути ознайомлений з прагненнями свого народу і їх приймати за свої.

Церква не відділена від життя народу. Бо це ж у релігійних відправах наріз виявляє свою культуру, питому його психіці. Якщо український священник буде інакше наставлений до цієї культури через брак ознайомлення з нею, то він не буде духовним керівником для українського мирянина. Якщо хтось закидає, що справи Церкви не зв'язані з світськими, то заперечує зна-

чення Церкви як Христового Тіла. Богом створена людина складається не тільки з душі, але також з тіла. Ці два аспекти людського існування не можуть бути відокремлені.

Тому виховання священника передусім має дорівнювати вимогам ХХ століття. Не вистачають семінарійні студії після закінчення середньої школи, не вистачають обмежені курси філософії, теології. Потрібні ще загальні курси розлогої тематики так звані "чого вимагає сьогодні кожний університет". До цього потрібне виховання в одному спільному центрі, де молоді пильно могли б пізнати зміст і своєрідність свого обряду, пізнати його власну природу і глибоку символіку. Таким центром може бути новоутворений Український Католицький Університет в Римі.

Над браком покликань до духовного стану варто застановитися. Можливо, наші юнаки були б більше зацікавлені тим станом, коли б українському священникові не забороняли одружуватися. Деколи люди з великими обдаруваннями вагаються вступати в стан священства через цelibат. І чи не краще було б, коли б молодий юнак, що має стати священником, міг сам рішати про свій цивільний стан?

Питання вигляду нашого обряду, себто форми і довжини Святої Літургії, молитов, відзначування наших релігійних свят, мистецьке та архітектурне оформлення наших храмів повинно бути спрямоване до нашого культурно-національного

Адреса "Овид": "Horizon", 2226 N. Chicago Ave. Chicago, Illinois, 60622, U.S.A.

/Передрук із журналу-квартальника "Овид", число 3/150/залипень-вересень, 1969 рік/

"Овид"/"Horizon"/, журнал з котрого передруковуємо повищу статтю студентки Наталки Пилип'юк, не в студентський чи молодіжний часопис, але приватна публікація - кварталник п. Миколи Денісюка, де порушується різноманітні теми. В журналі число 3/150/, за липень - вересень, 1969 рік, окрім вищезгаданої статті, появилася також стаття Тиміша Богдана Трусевича, студента Іллінойського Університету, "Наша літургічна мова - українська", в котрі автор подає свій критичний погляд на еляборат на тему: "Вживання різних мов у літургічних богослужбах українського обряду". Обі студентські статті були поміщені поруч з статтями - Романа Завадовича "Княгиня Свята Ольга", Анатоля галана "Історія одного життя", проф. Володимира Шелеста, та ряд інших. Журнал, "Овид", вже довгий час поміщує цікаві матеріали, але з цим числом, помістивши дві студентські статті на різні з другими поважними статтями забезпечив собі широке поле нових читачів з поміж молодшого покоління.

ного характеру. Все це має виявляти духа тих, що моляться під час Служби Божої, тих, що ходять до храмів. Не заперечуємо, що мистецтво пристосовується до сучасних течій. Як стиль колишніх будов, привезений з Візантії, приборав у нас своєрідний вигляд, як він витворив змінені заокруглені бані княжої доби чи фантастичні, повні пориву декорації козацького барокко, так і ми готові бачити більш модернізовані образи святих чи архітектури з імпресіоністичними впливами. Але ці впливи ХХ віку в мистецтві ніколи й нізачо не повинні вийти поза межі стилю й типи нашого обряду.

Щодо святкування празників, то треба пригадати, що вони всі тісно зв'язані із звичаями нашого народу. Ці звичаї виявляють його кріпке поєднання не тільки з фольклором, а також із способом думання, з підходом до життя кожного українця. Якінебудь зміни, впроваджені легковажно без свідомого ознайомлення з істотою нашого самовиявлення, доведуть до нівеляції не тільки наших "традицій", а також нашого ества.

Накресливши ставлення молодих до цих питань, я могла б коротко закінчити таким реченням: "МИ ЦІВІ НІВЕЛЯЦІЇ НЕ БАЖАЄМО!" Та мушу додати, що це речення-резолуція є вислідом нашого повного зрозуміння вартостей Української Католицької Церкви в повній її обрядового та культурного змісту і є виявом нашої постанови, що ми самостійно включаємося до живої Церкви свідомі своїх обов'язків перед Богом і перед народом.

ПЛАСТОВА МЕТОДА ПРАЦІ СЕРЕД НОВАЧОК

Таня Онищук
/Торонто/

Ідея, мета, методика, це три основні елементи в кожній виховній праці. Щоб досягнути конкретні і бажані висліди в праці треба точно окреслити значіння цих трьох слів.

Пластова ідеологія не змінна, бо коли б змінити її зміняється основний характер Пласту. Мета -- за словами Дрота -- Пласт, це організація молоді для патріотичного всестороннього самовиховання. Іншими словами, виховуємо людину -- українця пластуна. Як це зробимо, та яким способом, вже підлягає під методику. Дефініцію можна таку поставити -- методика це систематичний спосіб діяння щоб досягнути дану мету.

Застановімся над способами нашої виховної праці. Як ми в новацькому віку виховуємо цю людину -- українця пластуна?

Заки дійду до основних чинників пластової новацької методики, хочу порушити тему яка стисло вьжеться з методикою -- а саме, світогляд, чи наставлення всіх пластунів, а особливо виховників, до всього людства як цілості, а зокрема до української спільноти. Яке місце ми як українці маємо в світі, а яке місце як пластуни маємо в українському суспільстві? Ці питання дуже дискусійні і я не думаю їх тут розв'язувати. Тому обмежуюся до тих елементів, що мають вплив на дітей новацького віку.

Малі діти, які виростають в українському докільлю, це не мають і не зустрічають цих проблем. Навіть забава з іншомовними дітьми не є жодною проблемою. Діти приймають це як природне явище. Вони в тому віці ще не хочуть знати чому, а тільки хто, що, і як. Проблеми починаються в шкільному віці. Тут дитина здобуває знання, і перший раз зустрічається безпосередно з іншомовним світом. Рівночасно ходить до рідної школи, та до Пласту.

І тепер починаються питання чому. Чому це друга школа? Чому окрема організація, і т.д. Очевидно на ці питання треба вміло і вичерпно відповісти. Але тут вириває друге важніше питання, якого діти не запитують відкрито і отверто, але яке буде в них нуртувати. Яке моє місце? Де я належу? З ким ділитись знанням здобутим в різних школах? що для мене важніше?

Тепер в нас ситуація така, що діти мають два окремі і гостро сепаровані світи. Український світ, це батьки, церква, школа, і Пласт; а другий світ це школа в якій дитина перебуває 8 годин кожного дня, радіо, телевізія, фільми, друковане слово, і все довокільля. Ми майже змушуємо дитину не злучувати ці два світи. Однак тяжко є жити подвійним життям. Самі дитині дуже тяжко, а то й неможливо погодити ці два світи, і тому в молодечому віці вибирає вона один світ, та на жаль іншомовний.

Як з цієї ситуації вийти? Ми, батьки, і виховники, мусимо дітям ці два світи з'єднати і їх правильно злучити. Не можна сказати, що дитина сама розв'яже цю ситуацію. Дитина не має настільки умової зрілості, щоб це сама могла передумати. Її ум працює як складанка, і коли куски не злучуються правильно в цілість, вона загублена.

Нашим обов'язком є вияснити та показати дітям, що наше українське суспільство є частиною цієї цілості, що ми не є островом серед глибокого моря. Я не говорю про асиміляцію, ані навіть дуже велику співпрацю з іншомовними елементами. Однак треба дати знати дітям, що ми не осуджуємо все, що не наше, що ми також цікавимося світовими проблемами кругом нас. Хоч це може дорослим є очевидне, дітям треба конкретно виявити.

Скільки разів ми заскочені питаннями -- "Сестричко, Ви напевно вчитеся французької мови", або "Мамо, Ти напевно вчилася про трикутник"?

Нашим дітям здається, що їхні батьки та виховники тільки можуть знати щось про Україну. Ми це вражіння мильно дітям передаємо, тому, що при кожній нагоді засипаємо їх фактами про Україну. Чи не краще дати менше конкретного знання малим дітям, а його відповідно оформити, порівняти, та десь прилучити до тої складанки дитячого уму? Це не є так особливо тяжко зробити. Коли говоримо про нашу трипільську культуру, згадаймо, що по цілій Європі люди ще в шкірах ходили. Коли говоримо про наших письменників, скажимо, що інші народи про них сказали. Коли говоримо про наші звичаї, порівняймо часом з звичаями інших народів.

Діти не люблять відрізнятись від своїх ровесників. Вияснимо їм, що діти інших народів також мають іншу мову, культуру, звичаї, і що власне різниці творять цікаву світову мозаїку.

Таких прикладів можна навести безліч. А коли взяти до уваги, що декілька слів сказаних у відповідні форми і у відповідний час можуть змінити світогляд дитини, то варто завдати собі труду.

Такі порівняння можуть тільки вийти нам на користь. Тоді дитина зможе отримати з загальним, український світ. Тоді зникає проблема вибору між двома світами, бо вона відчує, що існує тільки один. Очевидно, що і в цьому загальному світі мусять існувати певні правила і межі яких кожний народ мусять притримуватися, щоб задержати свою ідентичність. Тоді дитина зовсім природно прийме концепцію, що добрий українець рівночасно може бути добрим горожанином прибраної країни батьків. Хочу підчеркнути фразу "прибрана країна батьків", бо для дітей це країна в якій вони родилися і в якій живуть. Ця країна не може бути їм чужою, як також мова цієї країни не може бути чужою. Тому слід вживати слова "іншомовний" а не "чужомовний" світ. Очевидно, що українська мова все буде рідною мовою, але не можемо вимагати щоб мова країни в якій вони народилися була для них чужою.

Друге питання на яке діти самі не можуть відповісти; це -- яке моє місце в українському суспільстві як пластуна? Ця проблема може не була б така тяжка для дитини до розв'язання якби ми самі її не комплікували. В нас є тенденція все, що наше критикувати. Очевидно треба відрізнити добро від зла, але безвартісна критика має дуже злий вплив на дітей. Вони ще не розуміють проблем суспільного життя та інтерпретують критику як обезцінювання. Не створюймо дітям враження, що все, що кругом нас не добре. Діти тоді не респектують ані того критикованного, ані того який критикує. Коли хочемо щоб діти любили та поважали нас, то не обнижуймо вартостей інших. Особливо виховники мусять про це все пам'ятати. Вони не сміють ділом чи словами дати дітям відчуття, що вони не респектують існуючих авторитетів нашого су-

пільства. Авторитет батьків, церкви, чи школи, не може бути дискусійною справою перед дітьми. Повинні ми час до часу пояснювати організаційну структуру в нашому суспільстві і пригтовляти дітей, що коли виростуть повинні включатися в громадську працю.

Пластове життя це велика гра. Де краще це можна відчутти як в новацтві. Поняття гри це добровільна акція зроблена з охотою і радістю. Ці слова треба пам'ятати коли говоримо про новацьку методику. Новацтво не все радо виконує обов'язки які є конечні з виховного погляду. І якраз нашим завданням є зробити програму цікаву та приваблюючу, справді великою грою. Пам'ятаймо, що діти порівнюють нас з місцевими діточими організаціями. Ці групи мають змогу плянувати працю фахову після найновіших метод. До плянування виховної праці ангажують найкращих фахівців та деспонують великими фінансами. Щоб видержати конкуренцію мусимо повести працю так щоб новацтво зацікавити і захопити. Улекшимо собі працю коли будемо користуватися їх матеріалами і методами. Це не значить, що мусимо все на сліпо брати, а вибирати тільки те, що нам підходить та примінювати це до наших потреб.

Зі шкіл особливо можемо черпати нові течії у виховній праці. Тепер педагоги є переконані, що в навчанню уживання конкретних предметів на багато полегшує сприймання абстрактних понять. Що це має спільного з нами? Більшість прикмет характеру пластуна є абстрактними поняттями. На приклад, пластун є чесний, доброзичливий, сумлінний, справедливий, і т.д. Також поняття про Україну для дітей є абстрактне. Всеж таки діти України ніколи не бачили, і не переживали подій про які ми їм розказуємо. Треба ці абстракти при допомозі конкретних предметів і прикладів передати, щоб діти легше могли їх собі засвоїти. Це можна робити ілюстраціями, знімками, моделями, фільмами та самодіяльними грами. Важне, щоб дитина якось пережила та сприйняла дану ідею.

Увага, Післяплатники !

Співпрацівники "Зозульки" обрахували, що якщо всі наші дорогі "післяплатники" за 1969 рік вирізняли на днів свої передплати за цей рік, редакційна колегія "Зозульки" могла б не тільки покрити теперішній довг пов'язаний з виданням цього числа, але була б навіть в змозі видати спеціальне число "Зозульки" на Різдвяні Свята !
 Прошу висилати Вашу післяплату на адресу: ZOZULKA MAGAZINE
 P.O. BOX 4246, Stn. "E",
 Ottawa 1, Ontario, Canada.

Друга метода, яку тепер школи застосовують, це так звана винахідна метода. Доказано, що коли дитина прийде до висновку сама, багато скорше і легше засвоє знання і має з того більше вдовolenня.

Великий вплив на розвиток цих теорій має метода Монтесорі. В цій методі дуже важним чинником, це конкретні предмети -- іграшки. Вони уможливають дитині самі працювати -- вчитися -- а, що найважніше, самі себе перевіряти. Тут знаходимо подібність до основного виховного чинника пластової методи -- самовиховання. Очевидно дітей новацького віку треба скерувати на шлях самовиховання. Тому в новацтві виховниця має таку важну роль. Вона не тільки мусить дітей виховувати, але їх впровадити до самовиховання. При цім мусить їх захопити, щоб вони працювали.

Має вона такі виховні засоби у формі пластових зайнять: гра, розповідь, гутірка, самодіяльна гра, майстрування, пісня, проба, вмлість, та табір.

Гра це одна з кращих дитячих зайнять. Її вартості не можна легковажити, бо у формі забави новачка засвоє собі багато корисних прикмет. Чи то гра рухлива, змислова, літературна, чи на бистроту, кожна дає щось корисного своїм учасникам.

Розповідь, це гра слів, гра думки, та гра уяви. Це контакт дитини з реальним та фантастичним світом. Розповідями дитина зближує собі давнину

і сучасність. Власне розповіддю можна виробити дитині ширший світогляд, та поширити загальне знання. Особливо тепер розповідь має дуже важне місце в наших зайняттях. Найкраще розповідь може поширити засіб слів, запізнати з новими висловами, та взагалі з гарною літературною мовою. Тому на кожних зайняттях повинна виховниця знайти місце на розповідь.

Гутірка також має важне місце в нашій праці. Але в великій грі не має місця на виклади. Треба гутірку цікаво оформити й уживати до помочі конкретних предметів чи ілюстрацій, знімок. Також можна перевести в формі питань та відповідей, власне уживаючи методи нової винахідної системи. Так як і розповіддю, гутіркою можна звязувати та лучити знання дитини в одну цілість.

Самодіяльна гра, або інсценізація, є одним з важніших засобів самовиховання. Новачка має не тільки нагоду спостерігати, але і переживати певні життєві ситуації. При забаві дитина створює постаті яких персоніфікує конкретно а частинно з уяви. Інсценізація не тільки важна для дитини а також є великим виховним засобом для сестрички. Вона бачить в забаві як діти спостерігають та інтерпритують своє довкілля та знання. Коли є якісь недоліки, їх є легше поправити у формі гри ніж реально.

Знов повертаємося до вжитку конкретних предметів в майструванні. Воно не тільки виробляє координацію дитини, але також закріплює попередні спостереження, чи то малюнком чи іграшкою. Дітям ручні роботи є дуже потрібні і милі, бо так як самодіяльна гра, вони є виявом оригінальності та уяви.

Пісня, як розповідь, поширює знання мови. Але при музиці слова набирають більше легкості та радості, і дитина охотніше пісню сприймає.

Приходимо до новацьких проб. Цєю системою новачка пробує показати, що вона є готова перейти до вищого ступеня. Саме слово проба вказує про ста-

рання на довшу мету, щось здобути. Тому зле є з проби робити іспит, котрий можна коротко здати на таборі, чи на прогульці, та забути. Раз новачка здасть таку пробу, вона не чується зобовязана підлягати тим вимогам які її вязали до проби.

В правильнику ясно сказано, що на прогульці, новацький змаг є завершенням проби, де новачка має виказатися засвоєним прикметам, знань і вмінь. Але це засвоєння повинно тривати цілий рік. Проба є способом новацького життя. Дитина мусить на кожних сходунах частину чи одну точку проби пережити та собі присвоїти. Тоді добре діло не виконується день перед здачою проби але цілий рік. Тоді новачка скоро не вчиться п'ять пісень до проби бо вже за цілий рік багато більше їх добре знає. Очевидно, що і в такій системі перевірки треба але однак сестричка перевіряє дані точки підчас цілого року і собі висліді записує. Це як свідоствр в школі, спонукує новачку до дальшої та кращої праці над вимогами.

Також нема потреби довше здавати пробу як один рік. Діти є нетерпеливі і дуже знеохочуються довшим чеканням. Проба тоді стає далекою та неосяжною річчю. Діти мусять мати конкретні висліді своїх трудів і одержання вищого ступеня є власне реалізацією їх старань.

Вмілостям можна підходити більш індивідуально до дітей. Ними можна дітей спеціальні зацікавлення поширити та закріпити. Мусимо застановитися над більш сучасними, новими вмілостями для старших новачок. Потреба виринає з того, що після трьох років здавання проб ще лишається майже рік часу в новацтві. Це є знаменита нагода зацікавити дітей більш серйозними та вимагаючими вмілостями. Можна впровадити вмілості знання українського маллярства, чи музики, пізнання свого міста прогульками, орієнтації в політичних подіях світу і т.д. Власне цей час можемо найкраще використати на дискусії на різні теми, щоб зацікавити дітей такими речами з якими

вони інакше взагалі не мали б контакту.

На таборі є найбільша і найкраща нагода показати дітям чар і красу життя в природі. Є час на рух, спорт, та пізнання довкілля. Знов пам'ятаймо, що в грі все має бути радо зроблене. Зробімо програми таборові цікаві та захоплючі. Черпаймо матеріали з різних джерел. Особливо важним є мати трошки відмінну програму для молодших та старших новачок. Коли маленька новачка захоплюється очайдушком в лісі, неможна цього вимагати від старших. Краще було б їх приготувати до переходу до юнацтва практичним знанням вузлів, піонерки, шетер, та інших речей. Тоді старші новачки будуть більше цікавитися загальною таборовою програмою та не будуть відчувати такої великої прірви між юнацтвом та юнацтвом.

В попередньо згаданих виховних засобах є багато можливостей захопити, зацікавити, та затримати дітей у Пласті. Але це є велитенська праця і неможливо щоб одна особа – сестричка була самовистарчальна та все це одна виконувала.

Тому пропоную створити гурти спеціалістів при виховних кадрах в станіцях. Їх обов'язком було б збирати та примінювати нові методи та матеріали для ужитку в новацькій праці. Вони ці матеріали давали б виховникам та були б дорадниками на кадрах. До цих гуртів повинні б входити педагоги, фахівців виховних систем, історики, літературознавці, мистці та багато інших осіб. В такім гурті також діяв би референт звязків котрий міг би інформувати виховників про різні цікаві та корисні виклади, курси, та виставки в околиці.

Натиск в матеріалах не був би тільки на пластові та українознавчі теми а також і на загальні.

При такій допомозі зможемо виготовити більш корисну та цікаву програму та краще виконувати свої обов'язки як виховники,

ЧОГО Я ХОЧУ ?

Чомусь звичай неписаний
Завів, щоби всі люди
Записані були печаткою Титулу.
Один намаже чорне біля білого,
І звуть його художником.
А другий в словнику знайде
Невживані ще слова й фрази,
І звуть його письменником.
Бувають всякі.
І часом не розпізнаєш
В кого є зміст, а в кого плагіят
Та Титулу відзнаку носять всюди.
А решта -
То лише звичайні люди.
І прийде час,
Мене запечаткує світ;
Та я Титулу не прийму.
Я б радше лиш "звичайною" була.
Ні, не поетка, не музика, не
артистка я!
Таких надуживають люди.
В поета вимагають те, що хочуть
чути,
В артиста те, чим хочуть бути.
А ними я не хочу бути.
Не хочу критиків розшифрування
шифрів неіснуючих питань.
Хочу лиш у самоті
В гітарі спокій відчути,
В поезіях сльози забути,
Фарбами розляти
Всі в серце налиті отрути.

М.Б.
/Монтреаль/

ПРО "III" СУДІ І ВИСНОВКИ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА"
В МКНХЕНІ, 1-5 /7/ 1969.

Олег Романишин і
Наталка Бойтович
/Ватерлу/

/продовження із попереднього числа/

... Клич "Київ про Москви" із семантичного аспекту повинен бути кожному зрозумілий хто говорить українською мовою. Крім цього, і що є найважливіше, цей клич символізує фактичну та доказану, історично-національну, культурну та економічну реалізацію двох антагоністичних центрів яка триває вже понад 800 років. Цей факт є відомий студентові східньо європейських справ, а повинно бути відомим кожному українцеві, якого обов'язком є це капіталізувати серд не-українського світу. Цей клич є фактично щасливим збігом обставин бо є українським політичним кличем який в цей сам час відзеркалює суть історично-культурних стосунків між центрами двох світоглядних комплексів, Києвом та Москвою: Україною та Росією. Такі цілі та кличі не можуть бути "перестарілими" чи творити "роздор" між українцями. Вони є всеукраїнськими, вони появляються в різних формах та виразах вже відколи Україна бореться за своє буття. Молоде покоління в Україні під ідеалами Симоненка також стало сьогодні до резистансу і боротьби в свій спосіб за здійснення цих цілей свободи для України та її людини: Сотні арештованих, суджених, самоспалення В. Макуха, В. Дідуха, та напевно інших які горіли в такт цих кличів. Це є великі подвиги які еднають українців всіх поколінь, всіх часів.

Як і з українських політичних організацій із довгою революційною традицією очевидно мають і певні погляди на методику праці, які також не є "перестарілі", а радше ідуть з духом і формами часу. Тепер настала нова доба щодо форм- більш ефективні - полагоджування ідеологічних та практичних взаємовідносин між протилежними таборами, та для поширювання своїх впливів: революція, партизанка, національно-визвольна війна, тощо. Цю з різних успішних форм завершення закордонної політики атомовій добі покищо тільки зрозуміли і пристосували народи червоної Російської імперії, і цю методу викорис-

товують успішно - на жаль для заходу- червоної москалі і китайці та їхні сателітні режими для поширення своїх ідеологічних та територіальних засягів /Тибет, Корея, В'єтнам, Ляос, Куба, а тепер вже навіть такими методами посягають і поголовні країни заходу як наприклад явна червона диверсія в Франції, та північній Америці, вже не говорячи про Полуденну Америку/. Тому перед'осуджуванням позицій деяких українських організацій щодо методики /"перестарілі"/, то на всякий випадок треба собі завдати труду та розгадати суть сьогодної доби, знайти відношення до її зовнішніх познач та ефектів, та відповідно інтерпретувати це для практичного пристосування. Це правильно зробив табір нам противний і тому час найвищий щоби захід та і ті українці полонені розкладовими ізмами вийшли із духового та умового летаргу, поки ще не є -припускаємо- запізною.

В 6/III/ читаємо слідує: "Тому що Церква і релігія відіграють важливу роль в українській громаді вони спричиняються до виникнення проблем які в свою першу чергу приводять до непорозуміння і роздорів в нашій громаді". В цім місці треба було бути уважливим щодо форми вислову, бо ми всі добре знаємо що не Церква ані релігія приводять до роздорів і непорозуміння в нашій громаді а певна кількість звичайних опортуністів серед духовенства різних ранг які почали явно торгувати Християнством, а спеціально українським. За це їм не повинно бути місця в Українській Церкві взагалі! Церква і релігія є без перечно позитивне і потрібне явище бо втримує і підвищує духовий та морально-етичний рівень даної людини чи суспільства - того не тільки вчить Віра, але і доказує цілий ряд суспільних дисциплін.

Тому параграфи 6,7,8,19/III/ - за виїмком вище наведеного недотягнення- правильно наслідують важливу роль

Нині

Ірина Башук
/Вінніпег/

Тихо, тихенько лети
Легко поволи пустися в гору
В то небо, в то сонце
Сино-золоте, правдиве, неправдиве.
Біла фарба потекла по небі,
Я за нею полечу.
Голубе, голубе, позич мені крила
На одну хвилину, на ціле мое життя.
Гоби, від синої височини пропасти
в долину,
Впасти з неба як все-світня зірка
В долину, в долину, колом
До холодної, вогкої трави
До спочину на хвилину чи на день
Лежучи у полі подивлюся знову
На то небо, правдиве, неправдиве.
Моє життя є помальоване на золото
Я чую тільки спів
Бачу тільки небо.

яку відіграватиме єдність та чиста українськість наших обох Церков завершених Патріярхатом.

В 1/√/ читаємо що "Загально громадські організації повинні бути політично нейтральними супроти політичних партій даної країни,..." Це знову є "недокінчене заключення". Якщо ці рядки означають що українські організації не повинні займати жодного публичного чи організованого становища щодо однієї чи другої партії даної країни /демократи чи республіканці в США; а ліберали чи консервати в Канаді і.т.д./ то це є правильно. Але жадна українська організація не може бути "політично нейтральною" щодо потягнень якої небуть партії які стосувалися українських інтересів - державницьких, культурних, релігійних, ітд. Себто жадна українська організація не може бути нейтральною щодо форм відношень даної партії із так зв. Комуністичним бльоком з огляду на те що такі відносини автоматично відбиваються на українських інтересах, а в ширшому масштабі /і на довшу мету/ на інтересах вільного світу. На приклад, жадна українська організація не може бути "політично нейтральною" супроти

комуністичних партій чи різних їхніх фронтових організацій, і.т.д. які існують у всіх країнах вільного світу. Зрештою, сьогодні нейтральність якогось роду рівняє безсильності і опортунізму.

Параграф 12/√/ є цілком ясно уложений під впливом плянів акції для підірвання всякого авторитету в очах молоді нам всім знаним комуно-анархістичним С.Д.С. /студентс фор демокретик Сосаяті/ та Р.С.М. /Радікаль студентс мувмент/. Там пишеться слідуюче: " Вимагаємо представників студентства в усіх шкільних радах. Побажане є щоб учні мали голос при вироблюванні програм у школах". З цих слів не знати взагалі які учні? Учні курсів українознавства, чи може учні "рідної школи"? Ми в повній свідомости є багато недомагань в українській системі курсів чи шкільництва, тому що це знаємо із свого власного досвіду. Ми також є цієї думки що потрібно завести певні зміни і що при цім молоді фахівці/не учні...! / повинні мати вирішальний голос. Але є нонсенс щоб учні мали голос у вироблюванні програми навчання! Де тут логіка? Якби учень знав що і як його мають вчити то він вже не бувби учнем а радше учителем! Правдиве чи радше правильне навчання полягає не у визнанню учнем чи студентом правдивого авторитету, а правдивий авторитет базується на знанню та досвіді в даній ділянці. Тому шукаймо за тими що мають знання та досвід - а між українськими фахівцями вже знайдеться не один такий, і є великий потенціал в зацікавленому студентстві-, а не проповідуймо без жадної надуми /хіба:..? теорії антисупільних розкладницько-анархістичних змін які пляново підривають підстави людських спільнот: родину, школу, релігію, організацію, і врешті державу. В параграфі 4/І/ читаємо що "Українське вільне студентство рішуче відкидає всі звязки з тими студентськими організаціями цілком яких розходяться з цілями українського студентства". На щастя цей параграф

(12)

заперечує вищенаведеної про "шкільництво" /12, v/ бо хібаж цілі українського студентства не сходяться /неможуть!/ з цілями СДС чи РСМ; а які є цілі тих двох організацій то кожний студент на континенті знає.

Ми, як автори цього ряду думок на тему резолюцій конгресу, будучи також вільними українськими студентами, вважаємо за відповідне зайняти до них становище. Це ми зробили в добрій волі тому що ми бачимо певну потребу змагатися за чистоту, якість, та принциповість українського вільного студентського руху. З огляду на це, ці резолюції, підсумки та висновки конгресу - мимо позитивних думок там висказаних - нас не задоволили. Вважалося що ці резолюції є доведеною справою через брак ідеологічного світогляду який мусить бути, через брак оригінальності, через дух компромісу /middle-of-the-road philosophy/ і через тотальний брак пориваючого стимулу /charisma/ до акції. Також вважаємо що резолюції конгресу вимагають доповнень і змін по лінії яку ми намагалися накреслити в нашій статті.

Резолюції конгресу вільного українського студентства, як і українське вільне студентство взагалі, повинні мати місце вироблені думки щодо культурно-історичної та політичної ролі України, та українців поза її кордонами, тепер і в майбутньому, і наше відношення до цієї справи; мусять бути заманіфестовані ідеї, цілі та віра в них і в себе.

Закликати лише "студентські союзи виробляти програми які є можливі до здійснення" 2/ / це є іти по лінії найменшого опору - себто достусову-

ватися постійно до вигідних течій, не важне чи добрих чи злих - що ніколи не було в стилі життя і бажань молодого людини, а тим більше студента. Зрештою в сьогоднішній добі можливості міняються в дуже скорому часі, і це що є "неможливим" сьогодні може стати можливе завтра. Так звані "можливі до здійснення програми" рівняються філософії "моя хата з краю". Цілі українського вільного студента є високі і тяжкі до здійснення, і вимагають жертвенності, а понад усе віри в їхню правильність і в можливість здійснення. Ціль не є іти за течією а протиставлятися їй, та міняти її русло. Світ від нас не почався і на нашім поколінню не закінчиться, тому сартрівський екзистенціалістичний а на... літь ігедоністичний дух цього закликку є цілком не реальний. Щоби українське вільне студентство могло зайняти йому належні безкомпромісові позиції то воно мусить мати молодь відвагу зробити це що вчинило тих 300 козаків обкружених під Берестечком на острові які як символ своєї безкомпромісовості віри в праведність своєї боротьби та бажань, та своєї честі, остентаційно викинули свої гаманці у воду у відповідь на пропозицію здатися та помилування!

Щоби українське студентство було справді вільне -духово та інтелектуально- воно мусить також наважитися викинути на смітник ХХ-го століття й свій гаманець, та стати знову цим традиційним авангардом тих які змагають за визволення нашого світу від несправедливості та духового і фізичного насильства над людиною і цілими народами. Тому що людське життя людину зобов'язує ніхто від себе не втече, і скорше чи пізніше треба буде зробити вибір: або стати повним учасником свого життя, або погодитися на цинічну вегетацію.

Завваги до Завваги на Завваги!

Ще в другому числі "Зозульки" цього року - газетка число 2/15/, '69р., із 1-го липня, 1969 року, на сторінці 12, була поміщена слідувача заввага - "Українська 'дефініція' свободи преси ... Звільнення головного редактора тижневика тому, що він важився помістити критику думок українського теоретика ...". Нігде тут не було зазначено до котрої точно української газети це звернення відноситься, нігде не згадано ім'я головного редактора, ані ім'я українського теоретика. Всеж таки, на адресу редакції "Зозульки" надійшло кілька листів, уривки з двох цих листів були поміщені в черговім числі "Зозульки" - газетка число 3/16/, '69р., із 1-го жовтня, 1969 року, на сторінці 29. Кажуть люди - "Вдар по столі, ножиці відізвуться". В порядку вияснення інформуємо наших читачів, що /продовження на сторінці 14, ц.ч.

Моя Відповідь

Борис Будний
/Монтреаль-Оттава/

Як один з авторів резолюцій Конгресу ЦЕСУС, я вважаю, що є доречно щоб я зняв якесь становище супроти завяг Олега Романишина і Наталки Бойтович про ці резолюції які є поміщені в цім числі ЗОЗУЛЬКИ під наголовком, "Про 'Підсумки і Висновки Конгресу Українського Студентства' в Мюнхені, 1-5 /7/ 1969."

Вище згадані автори обвинувачують, що, певна кількість параграфів із цих резолюцій грішить необдуманістю, не науковістю, і неправильним заключенням базованими на певних суспільно політичних анахронізмах, які на жаль прибрали наукову маску - є масово поширеними різними міжнародними інтересами /різних барв/ для ясної цілі баламучення та сполікування мозгів." Читаючи далше їхню статтю я скоро переконався, що вони також володіють анахронізмами і що їхні аргументи є пересякнені емоційністю яка відбирає від "науковості" їхніх тверджень і які попадають на слизький ґрунт неосягненки бажання щоб декотрі малі організації які знаходяться на периферіях ні інтереса" які працюють для "ясної цілі баламучення та сполікування мозгів", без жадного задовільного виснаження, звучать в моїх вухах як примітивні пропагандивні кличі, які вже нас цілий час бомбардують із всіх боків, а не як науково обдумані заяви.

Стає ясно, що автори мають певне оправдане упередження проти Об'єднаних Націй і тому на їхню думку підтримка ЦЕСУС-а Загальної Деклярації Прав Людини /яка між іншим є паперова "деклярація"/ видяється їм фарсом. Про це не буду сперечатися. Однак паралельно з фарсом цієї деклярації, автори допустилися ще може навіть до більшого фарсу коли вони заявили, "чи аж так тяжко собі здати справу з цього факту, що одинокою заборуккою прав людини є її життя у власній суверенній національній державі?" Не думаю, що буде потрібно вчислити всі ті "суверенні національні держави" в котрих

нехтують правами людини. Вистарчить тільки сказати, що до цієї категорії належать всі країни світа котрі себе вважають суверенними.

Далі автори цієї статті заявили, що відступ 111 резолюцій є прямим засудженням української політичної свідомості, а то і людської многогранності. Засуджуючи українські "політичні організації як один із чотирох речинників які нас ділять /1, 111/, автори резолюцій поступилися супроти самого демократичного устрою життя... /бо/ ...тільки тоталітарний режим дозволяє виключно на один спосіб думання... /і/... де тут логіка в таких 'тоталітаристичних' поглядах авторів цієї частини резолюцій?" Одже будучи ініціатором, інстегатором і автором саме цих резолюцій, я потверджую, що нігде в цих резолюціях не сказано, що всі наші політичні організації треба зліквідувати чи злити в один моноліт. Висловлене було тільки бажання щоб декотрі малі організації які знаходяться на периферіях зникли. Резолюції 4 і 5, 111 ясно підкреслюють яку роль вимагається щоб політичні організації відгравали для добра нашого народу і одночасно вони признають право кожній людині на свободу думки і віри.

Всежтаке в цих резолюціях ішлося не так про потреби існування політичних організацій, як про їхню роль і функцію в українській спільноті. Тому в резолюції 2,111 було зазначено, що якщо вони існують тільки для того, що в разі визволення України вони вернутися назад і будуть намагатися створити політичний, економічний і соціальний устрій лише за їхньою уявою, тоді їхнє існування є неоправдане тут на еміграції. Наші люди на Україні будуть рішати над такими справами і ми будемо мати мало до сказання. Найвищий час щоб ми собі це освідомили і перестали творити ілюзії щодо нашого важливого вкладу. На якій підс-

аві автори статті твердять, що життєвий устрій який буде створений народом "буде напевно питоменно український а не 'пролетарський' чи будь який інший імпортований"? Яку за поруку ми можемо мати, що українці на Україні не створять собі устрій якраз "пролетарський" чи "соціалістичний"?

Якщо дивитися на справу реально і раціонально без емоцій / і тут я думаю, що автори не зрозуміли суті цих резолюцій / то ніхто не заперечить а особливо я, що існування політичних організацій є важливе і оправдане тоді коли вони зосереджуються до двох важких якщо не виключних функцій: 1/ працювати для есентуального визволення України; 2/ працювати для вижиття української громади на еміграції. Коли б вони займалися тільки тими справами а не політичними полеміками які були розпочаті тому 30 років назад їхніми провідниками через особисті чи інші порахунки і з тим самим ще і досі ширять роздор і ворожнечу між українцями, тоді свідоме українське студентство інакше ставилося б до них. Коли яка небуть організація робить роздор в громаді і кладе перепони в шляху до єдності тоді вона мусить бути нейтралізована. Приписувати особливі похвали, як це роблять автори, ОУН і АБН, що мовляв найбільше вони "представляють собою загрозу самій ідеї на якій побудована ССРСР та цілий 'бльок', є доказом того політично-організаційного шовінізму, який витворює ворожнечу між різними українськими політичними таборами. Ні ОУН ні АБН не винайшли націоналізм і не мають над ним монополію. Загальний український націоналізм тривожить ССРСР а не націоналізм закращений ОУН, хоча більшовики мають ту тенденцію називати всіх націоналістів "бандерозцями".

Вплив які ці організації мають на декотру частину молодого покоління може виявитися позитивним лише тоді коли вони зуміють зивести в молодих членах любов до свого народу і до українства. Коли на молодь переходить та сама ворожнеча між організаціями яку плекають старші члени і котру та молодь потому продовжує, тоді це вже не можна

терпіти. Знаходячи себе в такій критичній ситуації на еміграції де наше існування є загрожене, ми не можемо собі дозволити такий розкіш дисгармонії.

Трагедія в тім, що ті застереження які одна організація має проти другої, які між іншим можуть бути зовсім оправдані /беручи до уваги, що кожна людина має свої поняття про способи, методи і ідеології в політиці/, перетворюються в упередження, і власне не ті застереження але ті упередження бачьки передують своїм дітям. Проти цього жалюгідного становища говориться в резолюціях. За всяку ціну нехай молодь входить в членства організацій і хай несе туди новітність думок і наставлень без жадних шкідливих упереджень. Людина яка ставиться тверезо до важких справ без жадних домінуєчих політичних чи ідеологічних тисків, які часто паралізують дію, не є людина "без поглядів, приналежності і принципів", - не є "велике Ніщо" як це заявили автори статті. Любити свій край і свій нарід означає всі політичні маркування і розраховання відзеркалює велич поглядів, забов'язуючу приналежність, і завершення принципів. Для такої людини існує тільки одна політична ідеологія: Визволення України і відродження українського народу.

Завваги до Завваги на Завваги !

/продовження із сторінки 12, ц. ч./
замітка в другому числі "Зозульки" появилася як реакція на слідуєче звідомлення - "Статті д-ра Д. Донцова викликають суперечності" /"Свобода" за 8-го травня, 1969р. / "В останніх тижнях в таборі Організації Українських Націоналістів під проводом Ярослава Стецька прийшло до деяких суперечностей у зв'язку із статтею д-ра Дмитра Донцова з критичною оцінкою писань провідного діяча українського націоналістично-революційного руху 1930-их років О. Дякова Горнового. Ця стаття д-ра Дмитра Донцова під заголовком: "Новий наступ на націоналізм" була надрукована в націоналістичному тижневику "Гомін України" в Торонті з числа 1-го лютого ц.р. Другий націоналістичний журнал "Свобода" за 23-го лютого ц.р. /продовження на сторінці -23, ц. ч./

Чому Москалі не люблять Німців?

Ерика і Роман Сеньків
/Шарлотсвил Вирджинія/

Одна із незмінних характеристик Московської післявоєнної європейської політики є дуже глибока і постійна ненависть до німців, а до Західної Німеччини особливо. Чому це так? Найвизначніших відповідей не легко знайти. Нацистський наїзд на СРСР в 1941 році часто висувається як причина, але москалі є за добрі політики щоб дозволити своїй ідії і жадобі помсти повне право керувати стратегією. Отже, мусить бути якась дуже важна прихована причина на цю непохитну лінію. Можна було до тепер догадуватися, але маловідома подія в травні минулого року роз'яснила це питання і розвіяла останні сумніви.

Подія ця була відхід на пенсію Генерала Рейнгарда Геглена, довголітнього шефа німецької політичної розвідки. До тепер вдалося зібрати лиш подробиці про кар'єру цієї надзвичайно здібної людини, але ці які є зацікавлені будуть могли ширше ознайомитися коли цієї осені вийде книжка про нього від видавництва Рандом Хаус, Нью Йорк. Авторами є І.Г. Кукридж та Л. Фараго.

Геглен був уроджений 3-го квітня 1902 року в націоналістичній, типово прусській вище класовій родині. Його батько, Полковник Вальтер Геглен, під час Першої Світової Війни був офіцером головного штабу, і це завдяки намаганням батька, що Рейнгард вступив до війська. Він був надзвичайно пильний та енергійний і не взяло йому довго вибитися наверх мілітарної драбини.

Основна тяглова думка яка керувала всіма його потягненнями та від якої він ні разу не відстував була; "як допомогти своїй батьківщині." Його переконання, що комунізм, а особливо більшовизм, становить для німецької нації смертельну загрозу, кристалізувало стратегію всіх його потягнень. Це переконання було вкорінене в ньому ще за молодих літ коли він обсервував заворушення та страйки викликаних комуністами. З тривогою дивився він на

зріст сили нацистів яких він уважав лиш на степінь менш небезпечними. Було тоді багато таких як 29-літній лейтенант Геглен, які бачили в нацистах спосіб вичистити з Німеччини комуністичний елемент.

Вміжчасі він вивчив російську мову, студіював марксизм-ленінізм, советський режим, Червону Армію, а особливо організацію советської мілітарної розвідки та таємної служби. В 1933 році він став наймолодшим головою одної із трьох відділів від російських справ в новім Департаменті Операції Вермахту під Генералом Еріхом фон Манштайном.

В 1935 році Геглен взяв участь в таємних переговорах групи націоналістичних високих офіцерів з англійськими генералами. Генерал Майор Кавнт Гейер фон Швепенбург, військовий аташе в Лондоні, був великим антинацистом і пощастило йому виробити контакти з декотрими англійськими військовими провідниками які мали сумніви про англо-французький договір, були зачурені Сталіном, і воліли б зближення з Німеччиною бо уважали, що конфлікт між Англією і Німеччиною може бути корисним лиш для Москви. На жаль, з цих переговорів не вийшло багато користи бо ті англійські генерали які брали в них участь потрапили свої керівні позиції і впливи після Гітлерівської реокупації Райнланду.

Гітлера загарбницькі плани потягнули Геглена як багато других військовиків в вихор воєнних подій. Його здібність була швидко завважена під час наїздів на Польщу, на Бельгію та Голландію і на Францію. Його репутація вироблена в тих кампаніях дозволила йому відговорити Гітлера від безпосереднього наїзду на Англію. Це завдяки порадам Геглена, що Гітлер пустився натомість на Росію. Це був момент на який Геглен планував довгий час.

Зразу по нападі на СРСР, він почав організувати свої шпигунські сітки на Сході. Був він особливо успішний, очевидно, на неросійських теренах Балтійських країн і України. Табори советських полонених вояків були певні відповідного матеріалу і Геглен добре зрозумів тайну успіху війни на Сході.

Мабуть найбільш цікавий інцидент був тоді, коли в 1941 році Гегленові попав в руки Комісар Володимир Мінішкий. Йому вдалося цього високопоставленого комуніста переробити на свого агента. І так почалася Операція Фламінго. Мінішкого перешмуглювали через фронт разом з одним українцем, радієвим оператором. Мінішкий пішов працювати в головних б'юрах Сталіна звідкіля він висилав дуже цінні інформації.

Було таких агентів в СРСР дуже багато. Геглен дуже справно розбудував за ці воєнні роки ефективну шпигунську сітку в цілім Советському Союзі. Він навіть мав агентів в советській тайній поліції і тому одержував точні подробиці з таких нібито недоступних органів як "смерш", "НКВ" і "НКВД".

Далекозорість Геглен була виявлена особливо в кінцевих місяцях війни. Передбачаючи большевицьку навалу і їх остаточний плян загарбати цілий світ, він підсилює розбудову шпигунської сітки в Східній Європі і висилання агентів в терени підбиті Червоною Армією.

17-го квітня 1945-го року, заповівши двох советських розвідувачів офіцерів, він довідався, що російська розвідка почала свою активність проти англійської та американської армій. З цим, Геглен рішив негайно перейти на бік Заходу. 3-го травня він піддався американцям, а в вересні він вже був в уніформі американського генерала /дві зірки/ включно з рядками відзнак. Його завдання - організувати "Геглен Бюро" під протекторатом американської Центральної Розвідкової Агенції /ЦРА/. До кількох тижнів він стягнув своїх співпрацівників з двох центрів, Зосена і Вінниці, та різних таборів воєнно-полонених. Його новий осідок - Пулах, шість миль на південь від Мюнхену.

Геглен посягнув за новими агентами до т.з. "Д.П." таборів втікачів зо Сходу, до армії Генерала Власова, і до дезертирів з Червоної Армії. ЦРА оплачувала кошти цих "рекрутів", а Бонський уряд вишколював їх в спеціальних школах, деякі з яких ще до тепер функціонують.

Після війни кар'єра Геглена є дуже довга і цікава, але тут ми відногуємо лиш декілька епізод.

1/ Зриви в 1953-му році в багатьох містах Східної Німеччини були роздмухані Гегленом і його організацією. 2/ 1955-го року, Геглен збудував таємний тунель з Західного сектора Берліну до Східного. Ціль - добитися до головного телефонічного зв'язку комуністів і там підслухувати телефонічні розмови найвищих б'юр. Аж до квітня 1956-го року, дев'ять місяців, вдалося німцям успішно збирати величезні гори цінної інформації, поки Джордж Блейк, московський агент в центральній б'юрі англійської розвідки, не довідався про це і не виявив своїм зверхникам.

3/ Це були Геглена агенти які викрали перший повний текст Хрущова таємної промови на 20-ім Конгресі К.П. СРСР.

4/ До значної міри малярське Повстання 1956-го року було Геглена робота через його "малярське бюро", очолене Полковником Іштваном Коленим. Це бюро доставляло малярським партизанам зброю, набої, пропагандивний матеріал і остаточно навіть відділи малярських офіцерів; втікачів з Другої Світової Війни. Але, на жаль, це не помогло. Юрієві Андропові тодішньому

- Пане начальнику, та хто видів так упиватися, щоб у рівчаку лежати?

- А ти, дурню, хотів, щоби я тверезий у рівчаку лежав?

- Для чого Бог створив картоплю?

- Для того, щоб і бідні люди мали з чого шкуру дерти!

советському амбасадорові до Будапешту /а від 1967-го року шефові МВД в Москві/ вдалося здусити мадярів. Разом з Імре Нажі загинуло кількох з Гегленових цільних агентів.

5/ 3 кінця 1967-го року і з початку 1968-го року, Геглена агенти надсилали наполегливі інформації про неминучий наїзд москалів на Чехословаччину. В лютому 1968-го року, Геглен повідомив свій уряд про це, але соціаліст Вілі Брант, Міністер Закордонних Справ і великий неприятель Геглена, це злегковажив як якийсь трюк видуманий Гегленом. Так само прийняло ці інформації НАТО. Як виявилось в серпні, що його перестороги були правильні, то вже було запізно щоб щось конкретного зробити.

Лиш чотири місяці після його уступлення з довголітнього посту, почалася криза в розвідкових організаціях НАТО. Арешти, самогубства і т.п., різних достойників і працівників вказують на дуже широке розбудовану сітку російської агентури. Це цілком не диво. Геглена розвідкова організація була одинока яка дійсно розуміла свого противника Москву, але вона було не в силі робити всю роботу. І що найгірше, московські агенти які сиділи в англійських і американських розвідках на кожному кроці гальмували німців і їх шахували. За останніх 20 років ці московські таємні агенти розрослися і ще більше чим коли. Це видно навіть з порівняння ситуації в 1956-му році в Мадярщині і в 1968-му році в Чехословаччині. В 1956-ім році німці довели до повстання а в 1968-ім році вони навіть не могли переконати других розвідок західних держав про неминучий напад. Геглен напевно бачив цю жалюгідну дегенерацію і мабуть тому він рішився відступити на пенсію якраз в цей час.

- Чи не ганьба вам! Вже двадцятий раз стоїте тут, в суді.

- Та не знаю чого. Ви, пане суддя, тут ціле життя сидите, а я вам за то нічого не кажу.

ПРАЦЯ ДЛЯ СТУДЕНТА

Плянується кожодотижневу зустріч-клуб для 15-17 літніх юнаків /5-6 осіб/ у приватному домі Торонто /захід/.

Ціль - творення світогляду: Я і Світ. Дискусія на тему: я - україно-канадець, світ нині, Україна і гльоб.

Потрібно студента, який доброю українською мовою зумів би дати позитивну українську синтезу і тим самим зумів би бути моделем української людини /з бородою!/ для підростаючих хлопців та формуючи свій англізований погляд на життя, піддаючи той погляд аналізу. Також дати загальне спрямування у добір книжок. Відносно українського друкованого змісту вміти вибрати цікаве з наукових, публіцистичних, літературних українських видань, журналів,

Заінтересувати хлопців ідеями: сенатор П. Юзик про III групу Канади, проф. Я. Рудницького про мовний проєкт, заохотити їх ставити україно-канадську вимогу, висловлювати свої опінії в листах до газет, телебачення, радіо, дискусії в школі. А також ставити вимогу такої канадської опінії про Схід Європи, про Україну зокрема, яка буде згідна з ідеєю Об'єднаних Націй: єдність світа на принципі індивідуальної свободи націй світа.

Потрібно також, щоб даний студент виявив знання психології з огляду на те що в роках кризи ідентифікації складні емоційні проблеми контра батьків і контра українства /як почуття менш вартости, погорда до танцюючої і співуючої етнічності/ повинні мати в особі достигло думаючого дорадника.

2-3 години вечером, один день у тиждень.

Оплата за працю і час після домови.

Зголошення до "Зозульки" під "Праця для студента" -

ZOZULKA MAGAZINE

P.O. BOX 4246, Station "E",
Ottawa 1, Ontario, Canada.

Христя Голмен
/Оттава/

Найпершим етапом навчання дитини це зайняття в дошкіллі. Дошкілля в Канаді пройшло в останніх роках певні зміни, обосновані новими теоріями педагогічної психології. У дошкіллі-кіндергартені діти знайомляться з азбукою, учаться писати великим друком літери, вмють пізнавати різницю звуків продинокних літер, як "к", "д", "с", "р", ітд. Дитині, яка не ходила до дошкілля, тільки прямо вступає до першої класи, важко приходить з доганяти завансованих у дошкіллі дітей. Сучасна педагогіка визнає, що для повного успіху в школі, кінечним є для дитини відбутти один рік зайняття у дошкіллі. Діти починають зайняття в дошкіллі на п'ятому році життя. Зайняття тривають щоденно половину дня. Тут починається у дитини розуміння дисципліни, хоч немає диктованих норм поведінки, але діти відчувають, що існує порядок, який їх обов'язує. Ранком відбуваються в дошкіллі півгодинні зайняття з програмою навчання назв поділу року, тижня. Діти навчаються різних елементарних знань правильною, літературною мовою, як наприклад висловлюватися про погоду, про довкілля природи, про свої почуття. У зайняттях акцентується розвиток дитячої мови, згідно з педагогічною теорією, що діти радо будуть писати й читати, якщо вони самі будуть авторами дитячих текстів. Одначе, щоби вміти щось висловити, треба знання дитячого словника. Засвоївши вимоги дитячої лексики - дитина вміє висловити свої переживання. Отже, одне із основних зайняття в дошкіллі - це розвиток мови. Кожна година забави в дошкіллі є рівночасно творчою роботою. Забава, як творча дія, має якийсь корисний приціл. Учить пізнавати числа, міру, кольори, розвиває дитячі мускули, виробляє координацію рук і очей, взагалі координацію рухів. Завданням учительки є допомогти дитині у розвитку її мускулів і координації рухів. Кожна дитина має своє індивідуальне темпо розвитку, тому не слід

дитину надто підганяти чи спиняти в процесі її дитячих зайняття. Приспівеному розвитку дитини сприяє довкілля в дошкіллі. Світ забавок в дошкіллі допомагає дитині в її процесі інтелектуального розвитку. Роль вчительки в дошкіллі полягає в тому, щоби допомогти кожній дитині знайти зацікавлення світом предметів, який її оточує в дошкіллі. Кожна дитина знаходить потребу відношення до предметів вираду в дошкіллі. Вчителька радо поінформує зацікавлених батьків, що означає кожна річ в дошкіллі, чому вона там потрібна. В половині доплудневих зайняття діти відпочивають 15 хвилин, після відпочинку мають перекуску. Це дає їм відпруження-відпочинок. Спільна їжа при столі засвоює засвоює форми товариської культури. У дальшій програмі зайняття діти танцюють співають, слухають казок. Основною частиною програми є музика. Діти повинні засвоїти слухово високі й низькі - тихі й голосні звуки. Це потрібне їм до фонетичного сприймання літер у читанні. Музика розвиває у дітей їх творчий ум і світ їх почувань. Кожна дитина по своєму інтерпретує музику. Діти чудово розуміють і вмють передати інтерпретацію почувань композитора. Музика є теж засобом вироблення карності і послуху. Мені довелось бачити на зайняттях в дошкіллі, як п'ять і пів літні діти, слухаючи музики Чайковського, старалися її інтерпретувати рухами. Це не значить, що ці діти особливо музично талановиті, ні, це тільки доказує, що діти мають власне, індивідуальне розуміння звуків музики. Творцем дитячих садків-кіндергартенів є німецький педагог Фрідріх Фребель /1782-1852/. Він вважав, що дитина, як квітка, має розквітати в садку-городі в атмосфері тепла, краси й повільно-природного процесу вирощування.

/ / / / /

X-ий КОНГРЕС СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОГО
СТУДЕНТСТВА КАНАДИ

- Слідуючі внески були прийняті X- /Форт Вілліам/
тим Конгресом СУСК-у: Культурний Референт - Олекса Тисяк
Щоб: /Монтреаль/
1/ Кожний клуб перестудіював літню ор- Редактор газети "СТУДЕНТ" - Христина
ганізаційну програму СУСКу і щоб прид- Хомяк /Торонто/
бачив щоб в їхньому місті хоч один ст- Представник до КУКу - Андрій Бандера
удент працював постійно підчас літа як /Вінніпег/
організатор в суспільстві, Заступник Представника до КУКу -
2/ Кожний клуб почав програму візита- Христина Гнатів /Вінніпег/
ції середніх шкіл і заохочувати студе- Спеціальні Програми - Юрко Келебай
нтів тих шкіл до вищої науки. /Монтреаль/
3/ 29-ого січня, День Свято Крути, ко- Студентський Обмін - Дарія Антонішин
жний клуб відзначив цей день жертвою /Торонто/
крови Червоному Хресті і також повідо-
мив усіх студентів канадських універ-
ситетах про сучасні події в Україні.
4/ Кожний клуб підтримав газету СУСКу
"СТУДЕНТ" призначуючи одного члена як
місцевого редактора.
5/ Слідуючі резолюційні комісії були
зорганізовані і щоб вони здали звіт
цілому Конгресі:
а/ Українсько канадські справи,
б/ СУСК на університетському подві-
р'ю,
в/ Сучасна Україна,
г/ Міжнародні Справи,
6/ Крайова Управа СУСКу мусить здати
фінансовий звіт клубам 30 днів по Кон-
Гресі.
7/ Крайова Управа СУСКу кожного року
здає фінансовий звіт.
8/ СУСК створив комітет щоб перестуді-
ювати структури українського суспіль-
ства в Канаді і видати ці інформації
для українських студентів.
9/ СУСК дав моральну і фінансову під-
тримку видання в українській мові і в
ще одні або більше мов, книжку або зб-
ірник нарисів написані українськими
студентами.
10/ Слідуючі кандидати були прийняті
до Крайової Управи:
Голова - Богдан Кравченко /Торонто/
Заступник Голови на Східню Канаду -
Стефан Кузь /Торонто/
Заступник Голови на Західню Канаду -
Марія Кухаришин /Едмонтон/
Бувший Голова - Роман Сербин /Монтре-
аль/
Секретарка - Галина Ковальська /Торонто/
Скарбник - Юрко Сньків /Торонто/
Студентські Справи - Роман Петришин

РЕЗОЛЮЦІЇ

1. Тому, що СУСК засуджує недавні арешти, тасмні суди, і засудження на довго-тривалі ув'язнення; також засуджує примушену працю багатьох українських інтелектуалів в УССР та колоніальне становище України, нехай буде ухвалено, щоб СУСК зробив прохання до Комітету Оборони Людських Прав ООН, щоб перевірили факти щодо політики русифікації і російського підкорення України і щоб установили свою позицію.
2. Тому, що Україна є членом ООН, нехай буде ухвалено, щоб крайова Управа СУСКу написала листа до канадського уряду пропонуючи, щоб канадський Уряд старався установити канадську амбасаду в Україні.
3. Тому, що є великий вплив на загальну громаду через засоби зв'язків є потреба виправляти мильні повідомлення і доставляти додаткові інформації щодо минулих і сучасних подій в Україні, нехай буде ухвалено, щоб кожний клуб СУСКу назначив одиниць щоб відповідали за:
  - а/ Регулярно переглядали місцеві газети і на запотребування писати листи до редакторів пояснюючи перекручені або неправильні інформації в газеті про Україну.
  - б/ Повідомляти пресу про сучасне:
    - і. Переслідування Українських Церков,

- ii. Знищення Українських Культурних Пам'ятників,
- iii. Русифікація і Репресія Української Мови,
- iu. Примушені переселення українців поза межами України.

4. Тому, що особистий контакт і особиста участь є ефективні, щоб зрозуміти сучасну українську ситуацію, нехай буде ухвалено, щоб СУСК заохочував і допомагав організувати групові подорожі українських студентів на Україну на наступне літо з ціллю дати змогу студентам познайомитися з своєю країною. Рівнож, нехай буде ухвалено, щоб був zorganizований орієнтаційний курс щодо сучасних українських і канадських поцієй для учасників подорожей.

5. СУСК підтримує визвольний рух в Чехословаччині і засуджує Советську Росію за військову інвазію тої країни.

6. Навіть якщо СУСК визнає як поступовий крок в розвитку толерантних відносин з французько-канадською культурною громадою, нехай буде ухвалено, що СУСК вважає як невистарчаючим з огляду на права інших меншостей і бажає бачити позитивне законодавство від канадського уряду, щоб допомогти у розвитку культур цих меншостей.

Конгрес СУСКу звертається до всіх студентів і до українсько-канадської громади щоб піддержували і дальше розвивали українську мову і також до тих, які не мали змогу вчитися ту мову, щоб користали у тих університетах які подають курси в українській мові. Тому що більшість з членів СУСКу погоджуються, що сучасні курси є часом недоречні і недостатні щодо їхнього підходу вивчення, нехай буде ухвалено, що СУСК; а/ звернеться до КУКу щоб вжив свої встановлені шляхи і помогли змінити курси, б/ звернеться до КУКу, щоб при помочі фінансової та впливом, заохочували друкування модерних підручників з цікавим та сучасним матеріалом.

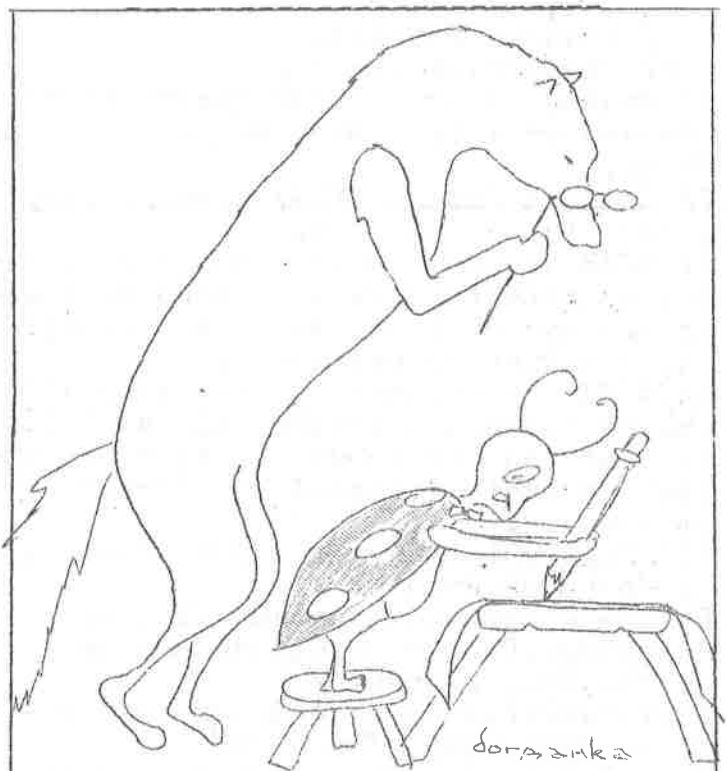
Тому, що СУСК мусить мати фінансову підтримку, щоб міг виконати обов'язки нехай буде ухвалено, що Крайова Управа

буде розвідувати способи співпраці з українськими установами забезпечення щоб добути гроші.

Тому, що є дуже важливо задержати єдність в Канаді, і будувати суспільне життя на демократичних принципах, нехай буде ухвалено, що КУК зробить всі старання можливо щоб стати демократичною та конкуруючою структурою.

Тому, що створення Українського Католицького і Українського Православного Патріархату є необмеженою потребою для розвитку обидвох церков і релігійних традицій, культури і єдності українців, СУСК домагається щоб українські церковні громади і ієрархії негайно і безумовно піддержали створення таких Патріархатів.

Тому, що Українська Католицька Церква і Українська Православна Церква в Канаді відіграють головну роль в життю українського суспільства в Канаді, є важливим щоб українська мова була збережена в цих церквах.

"ЗОЗУЛЬКА" - 1-го липня, 1969 рік,
число 2 /15/, '69, ст.6.
"Лис Микита" - вересень, 1969 рік,
число 9, '69р., ст.6.

До Преси:

Хий Конгрес СУСКу у Ванкувері

Перший крок розвитку правдивого українського студентського руху був взятий на Хму Конгресі СУСКу, який відбувся недавно у Ванкувері. Більшість з 200 делегатів які поприїжджали з усіх сторін Канади від'їхали назад з відновленим духом та охопленням.

Ціль конгресу було викликати в студентах власне перевірення своїх думок, а також і дати їм нагоду передискутовати своєчасні національні та світові проблеми.

Перша подія конгресу була орієнтаційна програма яка відбулася в п'ятницю 28ого серпня. Під час дискусії про студентську діяльність, Богдан Кравченко підчеркнув факт, що університет дає знамениту нагоду поширювати українство. Брати під увагу, що університет є центром інформації для суспільства і також є основний вишкіл для будучих провідників, то є обов'язок всіх студентів брати участь в різних університетських справах. Було подано, що дуже мала кількість всіх українських учнів середньої школи продовжують вищу освіту. Довша дискусія відбулася на цю тему, і було вирішено внести нову програму, в якій українські університетські студенти відвідували б середніх шкіл та заохочували учнів продовжувати науку.

В суботу відкрилася Конгресова Сесія з привітом від Президента Університету Бритійської Колумбії, Дін В. Гейдж. Дін Гейдж похвалив український студентський клуб при університеті Бритійської Колумбії, клуб Альфа Омега, за їхню працю і сказав, "Якщо всі клуби є такі активні як ви, то у вас є дійсна сила." По привіті, на прохання Голови СУСКу, Романа Сербина, делегати конгресу відстояли одну хвилину мовчанку в пам'ять тих студентів які недавно померли у визвольній боротьбі в Україні, Чехословаччині, та в інших східно-європейських країнах. Багато внесок та резолюцій були обговорені під час сесії. /Прийняті внески і резолюції вже є подані в статті "Хий КОНГРЕС СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА КАНАДИ/

В той сам вечір відбувся бенкет-бал в "Бейшор Інн" спонзерований урядом Бритійської Колумбії для студентів та для загальної української громади Ванкуверу. Головний промовець під час бенкету був Др. Кальба, Екзекутивний Директор КУКу. Др. Кальба заохочував студентів до активності в українському житті, і також просив старших громадян щоб ішли на зустріч студентам.

Дискусія у формі "тіч-ин" відбулася в неділю пообіді на тему "Канадські Студентські Рухи і Суспільні Зміни". На панелі були представники радикальних студентських організацій з цілої Канади. Наміром було поінформувати наших студентів про ідеали інших рухів. Ця дискусія не була рефлексією політичних переконань СУСКу, але в ній виринули різні погляди проти або за радикальність, висловлені нашими студентами. Перший доповідач був Жак Мішон, бувший студентський провідник у Загальному Союзі Студентів Квебеку. Пан Мішон пояснив, що основною причиною незадоволення студентів в Квебеку була застаріла і недостатна педагогічна система. А далі студенти усвідомили собі, що система і всі її недотримання були тільки рефлексією цілого основно-несправедливого суспільства. Аж тоді студенти

ПОРАДА СУСКОВІ

А ДРУГИЙ КОНГРЕС
ЗРОБИМО В ТОРОНТІ.
МОЖЕ ВТЯГНЕМО
ЗАХІД ДО УПРАВИ

Богдан Ка

почали атакувати привілейне становище англійців в Квебеку і недемократичну політику уряду Квебеку. Кері Лінд, Голова Товариства Прав Університету Бритійської Колумбії, був другим доповідачем. Пан Лінд розповів чому він взяв радикальне становище в критиці суспільства, даючи на приклад економічну експлуатацію канадських природних багатств Америкою. Зенон Топущак, український активний студент при університеті в Реджайні, і третій доповідач, висловив думку, що бути соціалістом не є бути анти-українцем. Він підпер цю думку заявою, що в монолітичному суспільстві не буде толеранції для культурної різноманітності через розвиваючу незарадність. Він пропонував, що треба змінити "систему", і що більш справедливі інституції мають бути створені.

що українці вже задовго підлизуються до канадського уряду, і що все, що ми маємо до цього часу є "Офіційний Закон Двомовности." На його думку треба перестати дякувати Канаді за одержані ласки. Один старший пан пояснив чому він ніколи не міг би бути соціалістом і радикалом. Він дав на приклад старий уряд ККФ в Саскачевані і їхню соціалістичну нечутливість щодо української справи не тільки в Україні але і в Канаді. Найголовніший наслідок цієї дискусії був у формі різних дебат які тривали довгі години після формальної дискусії. Нарешті було поширене розбудження політичної дебати поміж студентами. В той сам вечір, студенти мали нагоду крейсерувати на яхті довкола Ванкуверської пристані.

В понеділок рано продовження Офіційної Конгресової Сесії було відкрите о. Др. Кушніром, Головою КУКУ. О. Др. Кушнір був запрошений Крайовою Управою і брав участь в конгресі. У промові до студентів, Др. Кушнір підкреслював потребу активних студентів на всіх рівнях українського суспільного життя, і обіцяв підтримку КУКУ студентам.

Останній і найбільш ефективний доповідач був Дімітріос Русопулос, редактор журналу "Наша Генерація" в Монреалі. Він себе представив як "українофіль", і заявив, що як такого слова немає, він його тепер затверджує. Пан Русопулос є знайомий з українською ідеологією, і високо оцінює її. Він похвалив українців за постійну боротьбу за справедливе суспільство і за політичну свободу. На його думку, "найбільший внесок, що студенти можуть дати канадському урядові, є відновлення радикальної політичної ідеології, яка відзначала українську політику." Також він скритикував формальність канадської демократії. "Це не повинно бути голосування раз на чотири роки, а тоді наше життя тими людьми керується." А далше, "нарід повинен керувати власне життя, це є демократія - нарід повинен керувати громадське оточення, а не бути маніпульований - це є свобода." Доповідач закінчив стверджуючи свою підтримку для українського визволення.

Відразу почалася дискусія між слухачами. Один студент з Ванкуверу сказав щоб невпинуло на публіку радикальна підтримка для політичної свободи в східній Європі і додав чого він не погоджується з радикальними студентськими рухами. Ще один студент сказав

Ново вибрана крайова управа в цілості подана в статті "Хий КОНГРЕС СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА КАНАДИ/

Пообіді був "Симпозіум" на "Офіційний Закон Двомовности" з панелею репрезентатів всіх головних етнічних суспільств. Головний доповідач був П. Ж. Котей, Директор Двомовної програми федерального уряду. Він сказав, що цей закон є потрібним для розвитку канадської мозаїки і просив українців не протиставитися правам дані французько-канадцям в думці, що якщо французи одержать мовних прав, то є більша змога для українців, щоб це колись досягнути. Одинокий, що серйозно скритикував цей закон був Др. Б. Гойтер, який думав, що головна ціль закону була щоб успокоїти Квебек. На його думку, мова є особиста справа і не може бути установлена законом. ще один з панелі, Пан С. Каплан говорив про успіх недавніх старань Ізраельського

уряду відновити гебрейську мову. Репрезентант Індіанців, П. Смитерам підкреслив економічні труднощі індіан і заявив потребу поліпшення постанови федерального уряду, що до їхньої культури. Др. Кальба виявив, що в законі є одна позитивна частина про іншо-мовні права і що якраз тепер чекає на звіт про етнічні права.

Конгрес закінчився концертом власного студентського таланту з цілою Канади. Концерт почався з привітом від п. Джек Дейвіз, міністер рибальства федерального уряду.

В конгресі також взяли участь представники ЦЕСУС - Голова, Богдан Футей, а від СУСТА - Зеня Дідошак. Десять французько-канадійських студентів було запрошено з метою поліпшувати відносини між всіма канадійцями.

Ми є дуже вдячні до українського клубу Альфа-Омега у Ванкувері за знамените пляновання конгресу. Також без фінансової підтримки /10,000 дол./ від федерального уряду, та від КУКу у Ванкувері /250 дол./ було б неможливо мати конгрес на такій великій та успішній скалі.

Галія Ковальська
Богдан Кравченко

/ЗАВВАГА: Ця стаття є передрукована без жадних поправок чи змін.

ЗОЗУЛЬКА /

Завваги до Завваги на Завваги !
/продовження із сторінки 14, ц.ч./
-налістичний тижневик "Шлях Перемоги" що появляється в Мюнхені, в Німеччині в числі з 27-го квітня ц.р. в статті О. Зеленецького п.з.: "Як дехто розуміє 'допомогу' Україні" та в довгій полемічній статті д-ра Петра Мірчука п.з.: "Хто і проти кого почав новий наступ", гостро критикує як д-ра Д. Донцова за його статтю, так і "Гомін України" за її публікацію. У черговому числі "Шляху Перемоги" з 4-го травня ц.р. надруковано коротке повідомлення редакції, в якому сказано, що "статті в 'Шляху Перемоги' ч.1? 1969 п.н. 'Як хто розуміє 'допомогу' Україні' та 'Хто і проти кого почав /продовження на сторінці 24, ц.ч./

ЗОЗУЛЬКА на долоні....

Б.Б./Монтреаль/

-- Цікаво знати хто кого переконав під час Хого Конгресу СУСКУ, в дискусіях між представниками лівих радикалів і українськими студентами? Деякі старші громадяни переконані, що радикали переконали наших студентів.

-- Ходить чутка між старшим громадянством, що більшість членів нової ексекютиви СУСКУ належать до Нової Демократичної Партії.

-- ще інші кажуть, що Андрій Бандера, син С. Бандери, є лівий агітатор...

- Чи то правда, що о. Др. Кушнір спить підчас засідань КУКу?

-- Чи то правда, що КУК домагається \$300 річної членської вкладки від СУСКУ?

- Чи то правда, що КУК відмовився допомагати СУСКУ тому, що нібито в ексекютиву СУСКУ позалазили ліві елементи?

-- Чи ГОМІН УКРАЇНИ стримується від гострої критики СУСКУ тому, що на його ексекютиві членами є Стефан Кузь, член Крайової Управи ЛВУ, і Андрій Бандера? Чи не через Романа Петришина НОВИЙ ШЛЯХ заняв подібне становище?

-- Чи запущення бороди Романом Сербиним, бувшим Головою СУСКУ, є ознака чогось?

-- Цікаво знати який успіх під час Хого Конгресу СУСКУ у Ванкувері, мав Анатолій Цяцька з його пляном переселити всіх українців в Канаді до Ванкуверу?

-- Над яким брифом працює тепер Роман Петришин?

-- Чи, що мали нагоду почути знаменитий бас-квартет під час подорожі цього літа до Відня, зможуть його знов почути в наступному літі, коли то ці чотири українські студенти прибудуть до Канади на Конгрес ЦЕСУСУ.

(24)

В МОНТРЕАЛЮ

Орися Бродович
/Монтреаль/

українське студентська громада при
ніверситеті МкГил відбула свої перші
години, на котрі прибуло коло 50 сту-
ентів, з цього 30 нових. Тому що в
инулих роках усю працю виконувала
ала група студентів, цього року ство-
ено комітети, до котрих студенти зго-
ошуються після власних зацікавлень.
аємо чотири комітети: культурний,
олітичний, спортовий, і забавовий.
е дасть змогу всім членам активно
рати участь хоч у деяких ділянках.

початком жовтня, український клуб
зяв участь в так звано "Активитіс
айт". На цім ве вечорі всі організа-
ії при університеті, за допомогою
воїх виставок, старалися заохотити
ових членів до їхньої організації.

3-го жовтня почалася серія вечер
риготована різними національними клуб-
ами. Українську вечеру ми мали ра-
ом з пакистанцями. Після вечери,
а яку прибули студенти всіх націо-
альностей, українці запросили всіх
а вечірку. Спочатку ми послухали
ікаву доповідь Др. Олійника-Рахман-
ого. Доповідач говорив про людство
теперішних часах. Сказав, що всі
диниці мають обовязок зробити щось
ля загального добра. Українські сту-
енти мають обовязок працювати для
країнської справи на користь людства
вважаю, що це було правильне насвіт-
ення української справи, беручи під
вагу присутність студентів не-укра-
нців. Після доповіді, група студен-
окспівала низку українських пісень,
опісля, заохочувала всіх до співу.
ажаль, мушу ствердити, що наші сту-
енти не вмють співати українських
ісень, а як вмють, то лише одну або
ві стрічки.

рім вечорів з поважною програмою, ми
али також розвагові імпрези, як на-
рикклад, гру копаного мяча з захід-
ними індіанцями, яку ми програли.

Склад цього річної ексекутиви:
голова: Євген Якимів
аступник: Олекса Тисяк
карбник: Данило Тур
исарі: Зірка Медвідь; Оля Купловська

засмутився день

богданка цмоць
/оттава/

засмутився день
і вітер холодний листям розвіва
десь плаче береза
і стогне осика
ая топчу стежку між терням сама...

чого я шукаю в розгубленім світі?
чому я блукаю

що хоче душа
у лісі людей шукаю лиця
щоб м'яко сміялось
розраду дало

та місто без лиць
товпа пусто світить
кожний замкнутий у собі іде...

шукаю руки щоб тепло стиснула
щоб витерла піт
з мого чола

та руки зайняті
юрба не помітить
що я при дорозі у жебри пішла

і хочеться плакати
до стін голосити
можливо ажурад хтось спинить свій хід
та нарід глухий...

засмутився день
і вітер холодний листям розвіва
десь плаче береза
і стогне осика
а я блукаю із жалем сама....

Завваги до Завваги на Завваги !

/продовження із сторінки 23, д.ч./
новий наступ" появилися без відома
Проводу ОУН" і що "Редакція перепро-
шує д-ра Д.Донцова за образливі випа-
ди проти нього, а теж д-ра Романа
Малашука й усіх, хто почувався б
ображеним чи діткненим дискусією нав-
коло порушених справ". Рівночасно
повідомлено, що на місце дотеперіш-
нього головного редактора "Шляху
Перемоги"/Мирослава Стиранки/ при-
значено м'гра Бориса Вітошинського,
Змінено також особу дотеперішнього
видавця Івана Холявку, призначивши
на його місце Василя Данькова, та
особу відповідального редактора Ро-
мана Дебринського, прийшов В.Леник."

УКРАЇНЦІ ПІД МІКРОСКОПОМ

Борис Будний
/Монтреаль-Оттава/

Тіні Незабутих Осередків...

/Інтерв'ю на українській радіопередачі./

НАКАЗУВАЧ: Дорогі слухачі! Сьогодні ми маємо шану мати присутнього Доктора Мотоліху, голову новоствореної організації ОУВППВ. Я думаю, що дуже малій частині наших слухачів буде цікаво, або може взагалі ні, знати трохи про цю вашу організацію. Отож, почнемо спочатку і попросимо вас, пане Докторе, пояснити нам, що власне значить скорочення ОУВППВ?

ДОКТОР: Дуже дякую за такий щирий привіт. Я особисто і в імені нашої організації хочу скласти сердечну подяку вам, що ви мене сюди запросили і даєте мені нагоду поінформувати українське громадянство про нашу організацію. Букви ОУВППВ це скорочення для "Організації Українських Ветеранів Політично Партійних Війн". Хочу безпосередньо попередити, що це не є ще одна організація якихось ветеранів, а радше організація яка об'єднує всіх тих, котрі з різних причин у міжпартійних боротьбах потратили свої впливові позиції і також навіть членство в своїх даних організаціях.

НАК: Ви кажете, що з різних причин. Чи можете дещо ширше про це висловитися?

ДОК: Так! Наприклад, скандал це передова причина. Потім ідуть різні спекуляції, шахрайства, обман, егоманія, підлоти, паразитства і інші нормальні явища політичної суті і дійсності. Вони всі беруть жертви.

НАК: Ну так, але якщо ці явища нормальні в політичній дійсності, то чому вони приводять до таких наслідків?

ДОК: Очевидно, що такі прикрі наслідки приходять тоді коли вище згадані зчинки даних осіб є розкриті. Треба бути уважним.

НАК: Скільки Ви начисляєте є членів у Вашій організації?

ДОК: Тяжко сказати. Незабуйте, що наша організація відносно молода і, що з кожним днем членство зростає. Наприклад, нашою організацією вже поцікавилися такі достойні особи як Проф. Лев Добрянський з УЖКА, о. Др. В. Кушнір з КУК, Джозеф Лессер з УНС, Др. С. Кальба з КУК, і Я. Стецько з АБН. Отож самі бачити, що наша організація заслуговує на велику повагу коли нею цікавляться такі поважні панове. Якщо б вони всі стали членами тоді ми мали б зразковий арсенал консервативної елітарності.

НАК: Я чув, міжіншим, що Орлигора кандидує на членство. Чи то правда?

ДОК: Хто такий?

НАК: Орлигора.

ДОК: Не чув про такого.

НАК: Він свого рода якийсь проповідник. Якусь нову релігію пропихав.

ДОК: Так, так вже знаю хто то є. На жаль він не дописує вимогам бо, візьміть до уваги, що ми мусимо дотримуватися певного рівня.

НАК: Яка, на Вашу думку, є ціль організації?

ДОК. Організація складається переважно з провідної верстви нашої громади. В нас є талант і знання. Одинокі ми є спроможні займати позиції проведу. Ця організація дає змогу членам себе реабілітувати у своїх очах і дає їм підтримку в їхніх змаганнях повернутися назад на свої втрачені позиції в даних організаціях. В руку з цим організація має за ціль наглядати на хід громадського життя і дбати щоб воно не відставало від нами наложеного ладу. Показуються декотрі новатори котрі намагаються перебрати від нас і завести свої порядки і свій лад і ми не сміємо до цього допустити. Провід громади мусить залишитися в наших руках якщо нашу мрію про визволення України ми всі хочемо здійснити.

НАК: Я думаю, що тоді вислід X-го Конгресу УККА вас задоволить. Аджеж Добрянського і Леоєра знов вибрали разом рештою тою численною політичною гвардією.

ДОК: Так, очевидно. Якщо Ви пам'ятаєте про минулого року на конгресі КУК-у то там було. Дуже відрядне явище. Натомість ці молоді не є політично досить зрілі щоб могли розуміти і продовжувати нашу політику яка є завершенням довго літної практики в огні і бурі боротьби за визволення України. Тільки ми знаємо як треба провадити справами щоб здійснити це.

НАК: Скажіть, будь ласка, чи Ви маєте якийсь план для визволення України?

ДОК: О це є таємниця і не можу Вам відповісти. Однак хочу ще тут зазначити, поки не забуду, що наша організація є одинока соборна організація бо до неї належать політичні відпадки всіх існуючих українських установ.

НАК: Чи ви видаєте якусь свою газету?

ДОК: Ще ні але незадовго має вийти перше число. Дуже цікава має бути газета і всім радив би її читати. Називатиметься НАША РЕАБІЛІТАЦІЯ.

НАК: На жаль, пане Докторе, наш час пройшов і залишається мені тільки Вам подякувати за Вашу присутність. З огляду на характер Вашої організації я не думаю що було б відповідним побажати вам успіху у розвитку Вашої організації.

ДОК: Я рівнож хочу ще раз подякувати, що Ви мене сюди запросили. Радіо дає змогу нам промовляти до вас.

"За вложений труд, за виконання великого обов'язку та за особисту посвяту в праці серед української громади, за Вашу щирість, характерність та відданість до справи визволення України, маю велику шану і приємність вручити Вам пане - Верховний Предсіднику УНС, Йосифе Лисогоре, цю премію -

"SHEVCHENKO FREEDOM AWARD"

За підписом
Комітету УККА,

Joe Lesawyer

Союз Українських Філіателістів
Австрії

Борис Ямінський
/Відень/

На початку 1967-го року було засноване товариство Союзу Українських Філіателістів Австрії. СУФА рівночасно вступив до австрійської філіателічної організації яка є членом світової організації. Від наших австрійських приятелів ми дістаємо багато помочі, так що нам вдалося досягнути від австрійського поштового уряду спеціальні поштові відділи на наших виставах, які там відбивали спеціальні державні печатки Австрії тільки на державні австрійські марки, і ті печатки мали український напис. Вони є зазначені в австрійських державних каталогах. До тепер ми досягнули чотири печатки: 29/6/1967 - 100-ліття канонізації св. Йосафата; 11/12/1967 - Різдво; 30-31/3/1968 - 50-ліття першого інтернаціонального поштового лету Відень - Київ; 4/12/1968 - Різдво. На 1-го грудня ц.р., приготуємо знов різдвяну виставку, на якій державна пошта знов буде відбивати печатку з українським написом. Всі печатки можна набути іще у СУФА.

СУФА на своїх виставах з огляду на це що належит до дахової організації не виставляє ніяких українських приватних випусків. Мимо того і з значками інших держав можна зложити дуже цікаві збірки з українською тематикою. На примір збірка "Християнство на Україні в світлі філіателії", за проєктом п. Солчаника з Америки, досягнула на одні виставі релігійної тематики у філіателії, яка відбулася у Грацу - Австрія, нагороду.

Замовлення та інформації: писати до голови СУФА п. Мгр. Костюк, або на мою адресу -

BORYS JAMINSKYJ, UBSV

Anastasius - Grun - Gasse 5/20,

A - 1180 Wien,

AUSTRIA, EUROPE

ЗОЗУЛЬКА зозулька ЗОЗУЛЬКА зозулька

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ - Гуманіст і Просвітитель
/У 200-річчя від народження: 1769 - 1969/

Зорянна Гриценко
/Вінніпег/

"Будеш, батьку, панувати
Поки живуть люди ..."
- Т. Шевченко

Іван Котляревський був людиною високогуманною, велико-душною й глибоко-ідеалістичною, а одночасно близькою до реального життя. Ознаки його спроможностей зрозуміти і прийняти життя в цілості, бачимо в його повному пристусовуванні, але рівночасно зберегти до себе пошану й бути прийнятим у різноманітних середовищах - від аристократичного до звичайного робітника чи селянина.

Мав дар уміння глибоко аналізувати й охоплювати сенс і потреби людського життя. Вірив Котляревський у "людську правду" для всіх. Симпатизував з покривдженими й боровся проти людської неволі.

Мав щирий і здоровий підхід до життя з широким діапазоном гуманних почувань. Міг в знехестися понад життя, але одночасно бути активним співучасником всього, подіялося довкруги нього. Дивлячись на людей, їхні мрії й обставини, був спосібний дивитися на все з гумором навіть на найсерйозніші теми. Мав почуття гострої іронії й сарказму.

Котляревський був здібною, змагаючою, й терпеливою людиною. Його праця на протязі цілого життя в різних школах, перебування в різних обставинах, серед яких народився його народ, дало йому можливість доповнювати й оформлювати різні концепції життя, що відбилося в його літературній, культурній, і громадській праці.

Котляревський народився в Полтаві, 9 вересня, 1769 р. в незаможній дворянській сім'ї. Батько був канцеляристом у магістраті. Дід належав до духовного стану. Іван Котляревський учився в дяка, потім вступив до полтавської, т.зв. "катеринославської семінарії", до якої ходив упродовж восьми років. Тоді семінарії давали добру освіту знання чужих мов і літератур. Котляревський знав

мову французьку, латинську, німецьку, й російську. Вже в семінарії проявив поетичний хист і схильність до віршування. Він захоплювався літературною музою, називавши її "панночка цнотлива". Виховувався на творах Г. Сковороди. Вже в семінарії, працював над виробленням свого характеру, передумував над життям і вимогами панування над собою.

Не скінчивши семінарії, працював приватним учителем у багатих домах. Буваючи на селах, письменник мав нагоду приглянутися до народного життя. "Щоб ще краще познайомитися з народним побутом, він переодягався в народню ношу й бував на народніх досвітках, вечерицях. Записував різні слова, збирав приповідки та пісні, приглядався до народніх звичаїв".

В 1796 р. вступив до війська де служив до 1808 р. Мав можливість оформитися, працювати в школі, де тоді русифікаційний курс був у повному ході, стати духовником, урядником чи робити військовою кар'єру у російському війську, де був дослужився ранги капітана - але всі ці професії виглядали йому в той час нечесними і він вповні віддався літературі й театрові.

Поселився в 1810 р. в Полтаві, де одержав догляд над інститутом у якому виховалися діти бідних дворян.

В 1812 р. в часи походу Наполеона на Російську імперію отримав доручення від генерал-губернатора князя Лобанова - Роставського організувати 5-тий козацький полк для боротьби з Наполеоном. Цей полк, з певних політичних мотивів Росії, участі у війні не брав. Від 1818-1821, проживав в Полтаві, як директор Полтавського театру.

Любив виступати в коміяних ролях у домашньому театрі як Лобанова-Ростовського. На сцені проявляється в Котляревського живий, бадьорий, гуманістичний гумор.

В цей час, Котляревський викуплює з кріпацтва талановитого молодого українського актора, Щепкіна, який пізніше часто виступав на російській сцені. Щепкін був близьким приятелем Шевченка.

В цей час Котляревський стає членом "масонів". Члени "масонських лож" були носіями ідей парламентаризму і свободи демократії - гуманізму. Вони були проти диктатури і якогонебудь панування над людиною чи цілим народом. Вимагали, масони, нових програм і реформ в суспільстві й національне визволення народів. Обстоювали вони також знання й освіту. Був Котляревський членом масонської ложі, що проіснувала в Полтаві /18 років/ до закриття всіх масонських організацій наприкінці царювання Олександра 1-го.

Наприкінці свого життя був Котляревський мужем довіря філантропської інституції, що займалася, головно, потребами дітей.

В той час Котляревський відпустив на волю 2 сім'ї своїх кріпаків і роздав родичам та знайомим все своє майно.

У 1835 через хворобу, Котляревський залишає службу і йде у відставку. Безперервно його відвідували друзі й знайомі.

Ідеалом Котляревського було служити найвищим людським ідеалам - помагати людині; служити їй матеріально й духовно до кінця.

Помер Котляревський 10 листопада, 1838.

Котляревський був людиною чулою, сентиментальною й релігійною в модерному сенсі. І. Котляревський - людина танкої душевної структури й широкого ума, і належить до трьох визначних репрезентантів доби українського просвічення: Г. Сковорода у філософії і поезії, Г. Квітка - Основяненко в прозі, а він у поезії і драмі.

Іван Франко вірив, що зв'язок і розуміння Котляревським людей, і їхнього життя і мрій, одна із головних прикмет життя цього письменника.

Бфремов окреслив його як "інтелігента своїх часів, сковородинця і масона". Був він сином своєї епохи.

Котляревський, був тоді і в тепер людиною актуальною, яка стремить до реалізування рівноправності і гуманності. Він людина надчасу, яка показує шлях своїм поколінням.

Бібліографія

- 1/ М. Зеров, Нове Українське Письменство, Мюнхен; 1960, 306 ст.
- 2/ Д. Чижевський, Історія Української Літератури, Нью Йорк, 1956.
- 3/ Історія Української Літератури, 2-гої пол. 19ст., Київ, 1964.
- 4/ В. Радзикович, Історія Української Літератури, "2", Мюнхен, 1947
- 5/ С.Н. Andrusyshyn, & W. Kirkconell, The Ukrainian Poets, University of Toronto Press, 1961
- 6/ W. Kubijovic, Ukrainian Concise Encyclop., vol.1, Univ. of Toronto Press.

СЛК ВІДЗНАЧУЄ ЮВІЛЕЙ КОТЛЯРЕВСЬКОГО

В 200-річчя з дня народження класика української літератури Івана Котляревського /1769-1969/ поета, драматурга, гуманіста й чільного представника доби просвічення в Україні, автора найбільш мистецької, за словами шведського вченого Альфреда Бюссена, трагедії Вергілевої Енеїди в європейській літературі, Український Студентський Літературний Кружок/УСЛК/ при Манітобському університеті влаштував у головній бібліотеці університету виставку книжок І. Котляревського й літературних праць про нього.

Виставка, яка триває від 30 вересня до кінця жовтня, включає між іншим теж друге видання Енеїди з 1808р. Влаштуванням цієї виставки займалися студентки: Зорянна Гриценко, Софія Качор, і Віра Гриценко. В п'ятницю ввечері, 17 жовтня, УСЛК влаштував для своїх членів вечір присвячений І. Котляревському, на якому були прочитані два семінари: "І. Котляревський - поет і драматург" /студентка С. Качор/ і "І. Котляревський - гуманіст і просвітитель" /студентка З. Гриценко/.

Після прочитання семінарів відбулася дискусія.

ДО ДИСКУСІЇ .....

Нижче подаємо уривок звіту голови виховно-дослідчої комісії, Мирона Буโรปая, представлений підчас річних нарад головного уряду УНС, які відбулися в днях 26-го до 30-го травня, 1969 року, на Союзівці, Кергонісон, Н.Й.. Звіт появилася перше в щоденнику "Свобода", 12-го вересня, '69р. ч.167, ст.3, в англійській мові. З огляду на доцільність думок, робимо виняток й передруковуємо вербатум. Шкода, що український "естаблішмент" аналізуючи український студентський рух, не тільки грішиться злим приміром, але ображує українську студентську гідність своїм уживанням англійської мови.

.....On the basis of my attendance at various youth conferences in the United States and Canada, as well as personal contact with our young people in various locales, permit me to summarize briefly, my observations regarding the present youth scene in our North American Ukrainian community. As I see it, our young people can be divided into four very broad categories:

1) THE DISENCHANTED - Most of our young people seem to fall into this group which is best characterized by its almost total lack of direct involvement in the Ukrainian community. Members of this group complain, when questioned about their apparent indifference, that they find little of any significant relevance in our present organizational structure and don't feel the need to change that which does exist. A common criticism is that the so-called "Ukrainian Establishment" doesn't appreciate new blood and new ideas preferring to cultivate a rather condescending attitude towards aspiring young leaders, disregarding their often superior education, organizational ability, and corporate know-how. The older generation, it seems, is waiting for our young people to "prove themselves" as it were, before accepting their leadership. This is understandable, of course, but to a young person who considers many present Ukrainian leaders totally ineffectual, this posture on the part of the "Establishment" is inexcusable. The result, unfortunately, is that our young people have rejected what they consider to be a narrow, conservative, (even reactionary) Ukrainian community, preferring instead, to donate their talents to the American community where they seem to find greater flexibility, a more creative climate, and greater appreciation for their contributions. Having discovered that the Ukrainian community does not fulfill many of their present needs, the disenchant-

keep contact with this community to a minimum.

2) THE "MILITANT" - ACTIVISTS The only difference between the so-called militants and the disenchanted is that the militants still feel that progressive change within the Ukrainian community is possible. In the United States, this group is best exemplified by the New York Student Pro-mada while in Canada they gravitate around the Ottawa and Montreal student organizations and the publishers of ZAZULKA (Zozulka). At the present time, they are throwing all of their vast innovative resources into an ambitious series of projects which they feel are necessary for the future growth of our Ukrainian community. Intelligent, articulate, forceful, occasionally brash, they are, without a doubt the most exciting segment of our youth community. They have not rejected their Ukrainian past nor are they convinced that all present effort within the present community structure is a waste of time. While the militants have already made an impact on our North American Ukrainian community, it is still too early to tell what the total, long-pull effect of their endeavors will be.

3) THE UN-NATIONALS - Another large group of young people can be called the "Un-Nationals" because their frame of reference for identification with the Ukrainian community is mostly religious rather than national. The educational products of Ukrainian sectarian schools and youth organizations, the "un-nationals" share the sentiments of the mythical Mychajlo Dorechnyj, author of "No Idle Prattle", and the editors of YOUTH, a publication of the Ukrainian Catholic Youth Organization of Canada, who expressed the view that the major concern of the Ukrainian church should be spiritual rather than national maintenance, the latter being largely irrelevant. To this group belong young Catholic, Orthodox,

and Baptist-Evangelical lay and religious leaders who, in the extreme, would prefer to see Ukrainian Catholics marry Polish Catholics rather than Ukrainian Orthodox, Ukrainian Orthodox marry Bulgarian Orthodox rather than Ukrainian Catholics, and Ukrainian Baptists marry German Baptists rather than Ukrainians of any non-Protestant denomination. This state of affairs seems to be the direct consequence of years of religious infighting among various Ukrainian prelates who more often than not were hardly conscious of the long-rang effects of their partisan postures. While the present ecumenical movement has tended to defuse some of the more rabid leadership, we are now witnessing the results of past mistakes, mistakes which cannot be undone overnight.

1) THE ESTABLISHINARIANS - The least exciting group are the so-called establishinarians who, like myself, are "young" only in relation to the rest of the active Ukrainian leadership. Most of us hold what might be considered middle management slots with various adult Ukrainian organizations having arrived here after a number of years with Ukrainian youth associations. Caught between two generations, some of us are attempting to bridge the widening gap, a task which is becoming exceedingly difficult in view of the relative naivete of the younger generation and the intransigence of the older. Many of us are drones, faithful to the dictates of the status-quo, fearful of rocking the boat lest our dissent lead to disenfranchisement. If the establishinarians, who are very few in number, are the only "youth" to whom the older generation looks for future leadership, tomorrow looks very grim indeed for our organizational community.

The categorization just presented, of course, is unscientific. It is based largely on the observation and analysis of one individual. Still, I think most of you will agree that the kinds of youth behavior described in my differentiations are prevalent in our community and for this reason, the analysis is helpful.

Уважаємо, що вищеподана аналіза теперішнього українського студентського руху, є не тільки корисною та цільною, але до якоїсь міри правильно зображає загальні угруповання молодих українців на Заході. Всеж

таки ця аналіза представляє думки тільки одного - проф. Мирона Куропаса, та напевно не один із наших читачів має певні застереження, сумніви, чи заваги до цього. Рівнож, не один вже оформив свої особисті погляди про теперішній стан нашої молоді, про її різноманітну проблематику, та її перспективи в будучому. "Зозулька" радо поміщуватиме на цю тему погляди наших читачів у віці від 18 до 30 - 35 років життя. Можливо навіть дехто із наших читачів має певні застереження до самої "Зозульки" та її тематики, тому подаємо нижче список кількох наших українських часописів, котрі напевно відступлять місце на сторінках своєї газети авторам, які бажають висловитися до цієї теми. Тим самим підкреслюємо, що хоч поодинокі часописи, строго придержуються своїх поодиноких політичних чи релігійних ліній, ті самі часописи часто ідуть на уступки молоді, та виявляють в порівнянні надзвичайну толерантність до поглядів молодих українців. Нижче поданий список зовсім не вичерплює всіх українських часописів прихильно наставлених до української молоді:

- 1/ щоденник, "Свобода", орган Українського Народного Союзу, "Svoboda",
81 - 83 Grand Street,
Jersey City, N.J., 07303, U.S.A.
- 2/ щоденник, "Америка", орган Союзу Українців Католиків "Провидіння",
"America", 817 N. Franklin Street,
Philadelphia, Pa., 19123, U.S.A.
- 3/ тижневик, "Канадійський Фармер", газета приватної власності, на сторінці, "Лицем до Молоді", "Canadian Farmer",
462 Hargrave Street, Winnipeg 2,
Manitoba, Canada.
- 4/ тижневик, "Новий Шлях", орган Українського Національного Об'єднання, на сторінці "Говорить Молодь", "The New Pathway", 105-A Edwin Avenue,
Toronto, Ontario, Canada.
- 5/ тижневик, "Гомін України", орган Ліги Визволення України, "Nom in Ukrainy",
140 Bathurst St., Toronto 133, Canada.
- 6/ тижневик, "Народна Воля", орган Українського Робітничого Союзу, "Narodna Volya", 524 Olive Street,
Scranton, Pa., 18509, U.S.A.
- 7/ тижневик, "Шлях Перемоги", орган ЗЧ ОУН, "The Way to Victory", 8 Munchen 8,
Zeppelinstrasse 67, West Germany.
- 8/ дво-тижневик, "Батьківщина", орган Української Консервативної Думки, "Our Country", 362 Bathurst St., Toronto 130,
Canada.

БАГАТОМОВНІСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ
КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

богданка

КОМУНІКАТ: Конкуре СУЖ Канади на Творчість Молодих Авторів

На розгляд конкурсу наступило 33 твори молодих авторів, зголошених під 16 гаслами. З них 14 були статі, 9 нариси, 5 репортажі, 5 вірші. Докладно переглянувши та обговоривши ці твори, журі конкурсу призначило ПЕРШУ НАГОРОДУ Романові Сенькову, за нарис "Дивак"/Гасло "Буйтур", журнал "ЗОЗУЛЬКА"/. Премія 30 доларів.

ТРИ ДРУГІ НАГОРОДИ отримали:

- 1/ Юрій Копач за статтю "Навчання української мови"/гасло "Студент", часопис "Новий Шлях"/.
- 2/ Марія Глушкевич за статтю "Чи українська мова кінечна для збереження української ідентичності?"/Гасло "Промінь", часопис "Новий Шлях"/.
- 3/ Петро Мельницький за нарис "Осиротіла церква"/Гасло "Осиротіла Церква", середньошкільний журнал "Смолокип"/.

Премії за 2-гу нагороду по 20 дол. кожна.

ТРИ ТРЕТІ НАГОРОДИ отримали:

- 1/ Ірина Мостович за нарис "Недокінчена вишивка"/Гасло "Самотниця", журнал "Юнак"/.
- 2/ Катерина Горбоч за статтю "Традиція чи майбутнє?"/Гасло "Студентка", журнал "Пластовий Шлях"/.
- Рената Шаран за статтю "До лицаря на білому коні"/Гасло "Американка, журнал "ЗОЗУЛЬКА"/.

Премії за 3-тю нагороду по 10 дол. кожна.

У виборі творів для нагород журі керувалося такими критеріями: 1/Оригінальність задуму, 2/ Композиція твору, 3/ Актуальність тематики.

Журі: п. Б. Олександрів, пані А. Стебельська, п. Д. Струк

Торонто, 20-го жовтня, 1969р.

Вітаю всіх на III Конгресі СУСК-у!
 Головна доповідь сьогодні буде на тему:
 ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТІ -
 УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКІ МІСЯЧАНИ, КАНАДСЬКО-
 УКРАЇНСЬКІ МІСЯЧАНИ, ЧИ МІСЯЧАНИ
 УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ...?

На Закінчення.....

В цьому числі, четвертим цього року - газетка число 4/17/, '69р., із 15-го листопада, 1969 рік, сповнюється та закінчується зобов'язання редакційної колегії "Зозульки" супроти всіх передплатників нашої газетки на цей біжучий - 1969 рік. При цій нагоді, співпрацівники "Зозульки" складають найщирішу подяку всім нашим передплатникам та щирим жертводавцям на пресо-вий фонд "Зозульки". Списки жертводавців не були поміщені в попередніх числах "Зозульки", бо з огляду на часами дещо контроверсійну тематику поодиноких поміщених статей, членам редакційної колегії не було відомо чи поодинокі наші щирі жертводавці бажають собі цього. Всеж таки треба ствердити, що без Вашої моральної та фінансової підтримки, зникла б "Зозулька" з пресового ринку. Наша самостійна студентська газетка виходить без жадного патронату української, релігійної, політичної, суспільної чи навіть асекураційної організації чи установи. Рівнож, "Зозулька" щоб задержати свою сробідну та вільну думку та тематику, не приймає ані не поміщує жадних платних оголошень.

При цій нагоді, редакційна колегія "Зозульки" складає спеціальну подяку всім українським журналістам та редакторам української преси, які подали нам, в такій чи іншій формі, ту моральну підтримку, без якої співпрацівники "Зозульки" не були б в силі випускати нашу скромну газетку!

Щира подяка належиться всім нашим читачам!

В новому році /або скорше/ запрошуємо Всіх, спеціально молодих людей у віці від 18 до 30 - 35 років життя, відновляти та надсилати передплату та пожертви на пресовий фонд "Зозульки" на біжучий - 1970 рік.

X-ий КОНГРЕС СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОГО
СТУДЕНТСТВА КАНАДИ

- Слідуючі внески були прийняті X-тим Конгресом СУСК-у:
- Щоб:
1/ Кожний клуб перестудіював літню організаційну програму СУСКу і щоб побачив щоб в їхньому місті хоч один студент працював постійно під час літа як організатор в суспільстві,	/Форт Вілліам/ Культурний Референт - Олекса Тисяк /Монреаль/
2/ Кожний клуб почав програму візитації середніх шкіл і заохочувати студентів тих шкіл до вищої науки.	Редактор газети "СТУДЕНТ" - Христина Хомяк /Торонто/
3/ 29-ого січня, День Свято Крути, кожний клуб відзначив цей день жертвою крові Червоному Хресті і також повідомив усіх студентів канадських університетів про сучасні події в Україні.	Представник до КУКу - Андрій Бандера /Вінніпег/ Заступник Представника до КУКу - Христина Гнатів /Вінніпег/
4/ Кожний клуб підтримав газету СУСКу "СТУДЕНТ" призначуючи одного члена як місцевого редактора.	Спеціальні Програми - Юрко Келебай /Монреаль/
5/ Слідуючі резолюційні комісії були організовані і щоб вони здали звіт цілому Конгресі:	Студентський Обмін - Дарія Антонішин /Торонто/
а/ Українсько-канадські справи,	
б/ СУСК на університетському подвір'ю,	
в/ Сучасна Україна,	
г/ Міжнародні Справи,	
6/ Крайова Управа СУСКу мусить здати фінансовий звіт клубам 30 днів по Конгресі.	
7/ Крайова Управа СУСКу кожного року здала фінансовий звіт.	
8/ СУСК створив комітет щоб перестудіювати структури українського суспільства в Канаді і видати ці інформації для українських студентів.	
9/ СУСК дав моральну і фінансову підтримку видання в українській мові і в ще одні або більше мов, книжку або збірник нарисів написані українськими студентами.	
10/ Слідуючі кандидати були прийняті до Крайової Управи:	
Голова - Богдан Кравченко /Торонто/	
Заступник Голови на Східню Канаду - Стефан Кузь /Торонто/	
Заступник Голови на Західню Канаду - Марія Кухаршин /Едмонтон/	
Бувший Голова - Роман Сербин /Монреаль/	
Секретарка - Галина Ковальська /Торонто/	
Скарбник - Юрко Снєків /Торонто/	
Студентські Справи - Роман Петришин	

РЕЗОЛЮЦІЇ

- Тому, що СУСК засуджує недавні арешти, таємні суди, і засудження на довго-тривалі ув'язнення; також засуджує примушену працю багатьох українських інтелектуалів в УССР та колоніальне становище України, нехай буде ухвалено, щоб СУСК зробив прохання до Комітету Оборони Людських Прав ООН, щоб перевірили факти щодо політики русифікації і російського підкорення України і щоб установили свою позицію.
- Тому, що Україна є членом ООН, нехай буде ухвалено, щоб крайова Управа СУСКу написала листа до канадського уряду пропонуючи, щоб канадський Уряд старався установити канадську амбасанду в Україні.
- Тому, що є великий вплив на загальну громаду через засоби зв'язків є потреба виправляти мильні повідомлення і доставляти додаткові інформації щодо минулих і сучасних подій в Україні, нехай буде ухвалено, щоб кожний клуб СУСКу назначив одиниць щоб відповідали за:
  - Регулярно переглядали місцеві газети і на запотребування писати листи до редакторів пояснюючи перекручені або неправильні інформації в газеті про Україну.
  - Повідомляти пресу про сучасне:
    - Переслідування Українських Церков,

ЧОМУ

СТОРІНКА 19 з ГАЗЕТКИ ЧИСЛО 4/17/, '69р., НА ДРУГОМУ БОЦІ ЦЬОГО ЛИСТКА ???

- тому, що раннім ранком тисяча сторінок приподібнуться до п'ятсот!

А тепер, дорогі передплатники та читачі, маємо до Вас прозьбу!
Просимо виповнити анкету і разом з Вашим чеком чи грошовим переказом
вислати на адресу "Зозульки" в Оттаві. Адреса -

ZOZULKA MAGAZINE

P.O. Box 4246, Stn. "E",
Ottawa 1, Ontario, Canada

Прохаємо виповнити анкету латинкою:

ім'я - .....

адреса - .....

долучую \$2:00 /два долляри/ на передплату за 1970 рік.

долучую ..... на пресовий фонд.

долучую ..... залеглисть в передплаті.

По зможності, просимо Вас звернутися до Ваших знайомих, та зібрати
передплати від зацікавлених в "Зозульці". За цю прислугу, будемо
дуже вдячні!

Просимо, якщо це можливо, віддіслати анкету та передплати до 15 грудня, ц.р.

Прохаємо виповнити анкету латинкою:

ім'я - .....

адреса - .....

долучую \$2:00 /два долляри/ на передплату за 1970 рік.

долучую ..... на пресовий фонд.

Прохаємо виповнити анкету латинкою:

ім'я - .....

адреса - .....

долучую \$2:00 /два долляри/ на передплату за 1970 рік.

долучую ..... на пресовий фонд.